8th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Certain disputes relating to Commercial Crops Marketing Act are now pending before the Supreme Court. Government would defer any such extension of the Act to pepper till the decision of the Supreme Court is known on certain provisions of the Act."

Amount of surcharge on stamp duty payable to Chettipalayam Panchayat

* 1188 *Q.*—SRI R. KUPPUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer given to clause (*b*) of question No. 126 on 13th March 1954, the present stage of investigation by the Accountant-General, Madras, of the matter?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The Accountant-General, Madras, requested the Treasury Officer, Coimbatore, on 10th February 1955 to furnish a certificate of non-payment of the arrears amount of surcharge on stamp duty payable to the Chettipalayam Panchayat for the quarters ending 30th June and 30th September 1947, a revised clearance register as on 1st April 1949 and certain other particulars in this regard. Action will be taken by him to authorize payment on receipt of the particulars from the Treasury Officer. The Accountant-General and the Treasury Officer, Coimbatore, have been requested to take action for the expeditious adjustment of the amount in question."

SRI R. KUPPUSWAMY :—" ஒருவருஷமாக பரிசீலனை செய்வதாக இருக்கிறது. ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" ஏதோ ஒரு ரசீது தவறிவிட்டதனால் அதைத் தேடுவதற்கு இவ்வளவு கால தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அதைக் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். இனிமேல் அதை உடனடியாக செய்து முடித்து விடுவார்கள்."

MR. SPEAKER :—" Questions over. We will take up the next item on the agenda, viz., Demand IV—Forests."

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955–56—*co*

(1) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'*That the Government be granted a sum not exceeding Rs.* 67,62,300 *under Demand IV—Forest Department.*' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.'

[Mr. Speaker] [8th March 1955

"Let Sri K. C. Gopalan Unni move his cut motion."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, I move—

'*That the allotment of Rs.* 67,62,300 *under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs.* 100.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the allotment of Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department be reduced by Rs. 100.'

"Two hours have been allotted for this Demand. I fix ten minutes for each hon. Member."

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, the forests in our State are the most neglected subjects as could be seen from the reports regarding the implementation of the Five-Year Plan. The income from our forests in 1943–44 in the Composite State was only Rs. 116·22 lakhs whereas for the Madras State alone the income for this year has been estimated at Rs. 134·91 lakhs. The expenditure on this department has been reduced from Rs. 80·27 lakhs in the Composite State to Rs. 67·63 lakhs this year. This shows that the income from the forests of this State is on the increase. The forests in our State, the reserved forest area in our State is only 8,642 square miles *plus* 1,700 square miles of reserved land including those taken over from the estates under the Zamindari Abolition Act. That means only a total of 10,000 square miles is the forest area in our State. That forms about 16 per cent of the total area of our State. The Planning Commission has specifically stated that in tropical countries the area of forests should be at least one-third of the total land area. If we are to achieve that objective, at least 20,000 square miles of forest area should be preserved in this State, whereas we have at present only 10,000 square miles area. If the present rate of progress only is maintained, it is very difficult to achieve the objective set out by the Planning Commission and I am sure our Government will not be able to achieve that objective in the very near future.

"It is true we have very good reserved forests in our State. The reserved forests in Nilambur are really an achievement. The Silent Valley Forest area in Mannarghat and Attapadi is also an asset. There are also certain other forest areas of which we could be very proud. But, Sir, our needs are great and our area is not in proportion to our needs. We are moving like a bullock cart in an atomic age. The Government though they have realized the importance of the forests are not in a position to move out of the old bureaucratic groove. The forests are the concern not only of Government but of the entire State, of the entire people. People must be made to realize that tree means water, water means bread and bread means life, not as merely a slogan, but as a practical objective. It should be the main aim also. The needs of the entire nation are, I feel, at stake because we import for the whole of India about Rs. 17 crores worth of forest

8th March 1955] [Sri K. C. Gopalan Unni]

produce. This is the fact even after seven years of independence. We are importing soft wood needed for our ever expanding industry. 'Balsa' the soft wood needed for our defence purposes, for the manufacture of aeroplanes is almost entirely imported. One of the major cottage industries of this State, namely, the tanning industry is importing about 30,000 tons of wattle bark every year. Can we not produce these in our hills and forests?

"I shall give below the total value of import of forest produce for the whole of India for the last seven years. The figures are:

Year.	Value of imported forest produce. RUPEES (IN CRORES.)
1947–48	18·97
1948–49	25·92
1949–50	16·05
1950–51	17·06
1951–52	26·31
1952–53	17·02
1953–54	17·57

Whereas our export is only to the tune of Rs. 6 crores per year. It is really a national disgrace if we import forest produce to the tune of what is indicated in the above figures.

"Kallai in Malabar which was one of the world's first exporting centres has now receded into the background. During the pre-independence days the Britishers had also a forest policy but that policy was for their defence and for promoting their commercial interests. During the war period a major portion of the forests were denuded and even after that the denudation is continuing in the privately-owned forest areas. Scarcity of petrol and conversion of motor buses and lorries into gas-propelled vehicles further accentuated the situation. This created in its wake scarcity of firewood and whatever trees remained were cut and converted into charcoal. During all these years, there was practically no attempt at re-planting. Private landlords are the worst criminals in this respect. Trees in the house compound also were cut and sold, as the people were not able to make both ends meet. In Malabar we see small hills everywhere. Once these hills always wore a green appearance. But now every hill looks barren and it is a pitiable sight. Cutting of trees indiscriminately and denudation of forests have created in their wake new problems such as soil erosion and silting up of streams and rivers. Some of the rivers have changed their course. The whole climate has changed and the landscape of Malabar has changed beyond recognition. Further the hunger for land is there. People who had no means of livelihood tried to encroach on forest area. While there were lands in the plains, the landlords refused to give them for cultivation. Even Government lands in the plains were not given to landless poor, but were given to those who had already enough and more. I have given this picture only to show the gravity of the situation and to focus

9 30 a m

[Sri K. C. Gopalan Unni] [8th March 1955

attention on a problem which was considered to be a dry subject till now. As far as I am concerned, I see not only life but also poetry in forests. The glory of Kerala had been carried to the four corners of the world through its forest produce. Poet Vallathol has sung :—

'ചന്ദനവനങ്ങളിൽ തെന്നലിൻ കളികളാൽ
മന്ദമായ് തലയാട്ടിക്കൊണ്ടു മാമലകളിൽ
ഉല്ലസിച്ചീടും ജയവൈജയന്തികളേലാ-
വല്ലികൾ നിൻതുമന്ദമെങ്ങെങ്ങുവീശാതുള്ളു !!'

But this is past history. What are we to do now is the question. The present attitude of the Government should necessarily change and give place to a better policy. The Forest Department is notorious for corruption. In 1952 Sri C. Rajagopalachari, the then Chief Minister, declared on the floor of this House that of all Government departments, the Forest Department was the most corrupt. The reason is not far to seek. Timber business was a lucrative business. Merchants took private forests on lease and cut timber from Government forests adjoining them with the knowledge and help of the forest staff. There is another reason also for corruption. The disparity in pay between the highest and the lowest is more conspicuous in the Forest Department. A forest guard, who is supposed to guard the wealth of the nation fighting against diseases, wild animals and forest fires, is paid only twenty to thirty rupees a month, whereas the Chief Conservator of Forests is drawing more than Rs. 2,500 a month, and he is not provided with even the minimum necessities of life. Therefore is it any wonder that he is corrupt? There are honest people also; I do not deny it. The spirit or the feeling that forest wealth is a most cherished national wealth, which we should protect and develop has not been created in those unfortunate and poorly-paid people. The people in the neighbourhood of any forest area are against the forest authorities. The reason is that they are not allowed to gather the timber necessary for agricultural implements or green leaves for manuring their fields.

"Coming to private forest, the less said about it the better. We had been promised for the last three years that a comprehensive forest legislation was under contemplation. God alone knows when it is going to materialise! There is no forest now worth the name in private forest areas. The Government must come out with a bold declaration that they are going to acquire all private forests. Acquisition proceedings can be taken afterwards. They can take possession of the areas now and start afforestation. Acquisition proceedings can be taken afterwards. I would like to remind the Government that the Minister for Agriculture, in reply to a question put by me, stated that there was a proposal to acquire the Nilambur forests. But I find on enquiry that no offer was made to the people concerned. I am informed by responsible members of the Nilambur Kovilagam, to which family these forests belong, that no offer was received by them. I may inform the Minister that they are as patriotic as any of us and

8th March 1955] [Sri K. C. Gopalan Unni]

if a reasonable offer is made, I am sure they will accept it. My services are at the disposal of the Government for this purpose. Nilambur teak is world-famous and the acquisition of Nilambur forests will really be an asset.

"What are our achievements in the field of forest administration? The giant teak plantation in Nilambur, wattle bark plantation in the Nilgiris and Palni are some of our achievements. But in the fulfilment of the Five-Year Plan, we have failed completely. Out of a target of Rs. 75 lakhs, only Rs. 25 lakhs have been spent. The following figures speak for themselves :—

	Plan. RUPEES (IN LAKHS).	Amount spent RUPEES (IN LAKHS)
Afforestation of dry forests	21·39	0·59
Artificial regeneration	10·53	2.37
Provision for residential accommodation.	3·00	Nil.
Further forest reservation ..	4·00	Nil.
Forest roads	5·59	0·59
Improving of grazing	1·50	Nil.
Soil conservation	1·02	0·43
Soil conservation in low hill areas ..	4·88	1·45

In the Progress Report of the Planning Commission for the year 1953–54, there is absolutely no mention about the progress made by our State. I would like to know from the Government whether the State has not made any progress at all during the year.

"Regarding soil conservation in the low hill areas, it is stated as follows on page 36 of the publication 'Madras in the Five-Year Plan' issued by the Director of Information and Publicity :

'The scheme is for taking up regular measures of soil erosion control in the depleted forest areas in the low hills to protect them from the evil effects of soil erosion over a total extent of 2,000 acres in each of the years 1954–55 and 1955–56. The works will be taken up in plots of 50 acres each. There are 40 such blocks distributed in Salem, Coimbatore and Cotacamund Circles. Work has been started with effect from 30th April 1954.'

But it is stated in the December 1954 Edition of the Government of India publication 'Agricultural Situation in India': The Madras Government state that 8,000 acres have been contour-bunded up to the end of 1952. I do not know which version is correct. I request the Hon. Minister to enlighten us on this point.

"It is also stated in the Government of India publication referred to above that a centre for training and research will be started in Madras State. I would like to know whether that has been done.

"I am of opinion that soil conservation and forest preservation should be so organized that every village, especially the villages in the districts of the Nilgiris, Coimbatore and Malabar, should be covered. I may also suggest that at least in the colleges and

[Sri K. C. Gopalan Unni] [8th March 1955

high schools situated in these three districts, forestry should be taught as a subject and training given. Training in forestry has an added significance in an agrarian country and should be given to all the existing departmental staff. A refresher course also should be organized. The whole outlook on forestry should be so changed as to suit the requirements of an independent nation.

"State-wide propaganda on the importance of forestry including soil conservation should be undertaken. In the Congress Exhibition held at Teynampet in January-February of this year, the Forest Department also was represented. I want to know why the Government participate in these exhibitions. Is it for showing to the people that the Government have such and such departments or is it for educating the public? If it is for educating the public, I am sure the Forest Department stall in the exhibition was a failure. There was nobody in that stall to explain the various aspects of forest life and the different varieties of timber which are the potential wealth of our State. I request the Government to consider all the aspects and give us at least a promise that a start in the direction I have mentioned or in any other alternative direction conducive to the development of our forests will be made.

"Recently an International Conference of Forestry was held at Dehra Dun. We will be very much pleased if the Government will enlighten us on the subjects that were discussed, the papers that were read and the decisions that were taken at that Conference.

"I request the Government to adopt a more vigorous forest policy for our State."

9-40 a.m. * SRI K. PARTHASARATHY :—"Mr. Deputy Speaker, I support the Demand for Grant and oppose the cut motion. The previous speaker mentioned it as a grievance that the revenue from forests had increased after partition. I am really surprised that instead of congratulating the Government on getting the best out of forests, he mentioned it rather as a grievance. I even wished that we should impress on the Government the need to get more income from the forests so that the general revenues could be augmented. I shall come to that point later on.

"Regarding the charge made by the hon. Member that the Government have neglected the work of implementation of the Five-Year Plan with respect to forests, at first sight, it appears that the Government have failed in its implementation. The figures furnished by the hon. Member are correct. In the Five-Year Plan a provision of Rs. 75 lakhs has been made but so far the amount spent is only Rs. 25 lakhs. Even if credit is taken for the receipts from the casuarina plantations, the expenditure comes to about Rs. 28 lakhs only. This does not compare favourably with the target fixed. But I only wish to draw the attention of the hon. Members to the fact that if we examine the items on which the amount has not been spent, this is a matter for congratulation of the Government. It will be found that a sum has been

8th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

allotted for afforestation of dry forests. As the name itself implies, they are dry forests and it is common knowledge that we have been passing through a continuous period of drought and want of rains. If we have to take up the programme of afforestation of these areas, we cannot undertake the irrigation of these areas. We must have help from Nature. When it is denied, if we embark on the programme of afforestation, we are bound to fail. Therefore, if the Government did not undertake this work all these years, I think it is a matter for congratulation because the Government have been wise not to throw good money after a bad adventure. Similarly, with regard to other programmes also the Government have been wise in being cautious to spend only what is necessary, waiting for a more opportune time to take them up. Now, Sir, there is a favourable trend in climatic condition and I am sure that at least during the period of the second Five-Year Plan this deficit will be made up. With the help of Nature, we can progress and rise to new heights in respect of forest development in the State.

"So far as the receipts that are estimated for the ensuing year are concerned, it is found that credit is taken for a sum of Rs. 42 lakhs in respect of sandalwood. In respect of other produce. credit is taken for a sum of Rs. 46 lakhs. I think the Government may take steps to get more income in respect of sandalwood. As regards other produce also, the Government may take care to stop all outlets which dissipate the money that should come to the Government. Naturally, I think we can expect a sizable income from forests. When we get a good revenue from forests, we can even stop taxing agriculturists by levying two annas in the rupee on land revenue. So, at least in the subsequent years, I hope, the Government will not spare any efforts to get more revenue from the forests, at the same time, keeping in mind the preservation of the forest wealth of our State.

"While on this subject, I wish to refer to a few hardships that are experienced by the ryots in the administration of this department. In every forest there is a limit fixed to the heads of cattle that are allowed to graze. The number of permits for grazing of cattle is limited. But whether the ryots get permits or not, they permit their cattle to graze in the forests. If they are not able to get permits, they are able to cajole or—if I may use the word 'bribe'—bribe the forest officials and graze their cattle in the forests. I am not able to see why a little more of cattle should not be permitted to graze in the forests. No doubt, the departmental officials may say that the quota is only either 3 heads of cattle or 2 heads of cattle per acre. But I, for one, feel that if this figure is increased, Heavens won't fall and forests won't be denuded. Anyhow, taking into account the fact that the ryots are determined to get their cattle allowed to graze in the forests even if permits are not given, in order to prevent such malpractices, the Government will do well to relax the rules and grant permits in all cases where the applications are made by ryots for such permits. After all, the ryots pay for grazing the cattle and it will

[Sri K. Parthasarathy] [8th March 1955

add to the income of the Government. So, I think the Government will do well to relax the rules and avoid this hardship. In working this rule, the officials insist that if a man had a permit for grazing 20 heads of cattle in one year, in the subsequent year also he should take permit only for grazing 20 heads of cattle. Everybody knows that if there are 20 heads of cattle this year, they will develop into 25 or 30 next year. But the officials insist that because he took a permit only for 20 heads of cattle in the previous year, he should take a permit only for 20 heads of cattle in the subsequent year also. How is the ryot to graze the extra five or ten heads of cattle? Taking into account all these difficulties, I think the Hon. Minister will do well to see that these rules are relaxed and permits are given liberally.

"In the matter of issue of permits for removal of green manure, a liberal attitude can be taken. After all, the number of applications for permits for removal of green manure is bound to be large in respect of forests adjoining inhabited localities because an agriculturist wants to remove green manure from forests that are adjacent to his own village. If permits are not given and if artificial restrictions are put on such removal, the agriculturists trespass into the forests and steal or remove green manure therefrom either without the knowledge or with the connivance of the forest officials. If they remove green manure without the knowledge of the officials, then there is loss of revenue to the Government. If they remove it with the connivance of the officials, then also there is loss of revenue to the Government. Therefore, in the matter of issue of permits for removal of green manure from forests, I think there is a good case for the Government to consider liberalisation of the rule.

9-50 p.m. "Regarding the administration of forests, I wish to refer to one other matter which may not be palatable to the Government. The Government should concentrate all their resources for the improvement of forests which can really be called as such, and should not fritter away their resources in administering forest areas which were formerly under the charge of the Board of Revenue. These forest areas were under the management of Village Forest Panchayats. The Government took under their direct control the administration of these forest areas under the control of the Village Forest Panchayats because the latter were alleged to be inefficient in the discharge of their duties. These forests cannot really be called 'forests' in the real sense of the word. They may at best be called jungles where there are really no trees but only shrubs and there is no use in entrusting these jungles to the care of the Forest Department. After the Department of Forests have taken over these areas, they have posted Foresters or Forest Guards at the rate of one officer for every 10 or 12 square miles of forests. This has resulted in increased illicit tree cutting and cattle trespass. It is common knowledge, Sir, that these forests have been denuded of their forest wealth after they have been taken over by the Government. I do not say that the Government on account of their

8th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

inefficiency, are posting a single guard to watch an area of 10 to 12 square miles. If the Government post more officials to keep a watch, necessarily they will have to incur additional expenditure. Therefore, the best way to maintain these forests, is to entrust them to the care of Village Forest Panchayats as had been the practice before. Incidentally the Government may also avoid incurring expenditure more than revenue as appears to be the case now I am sure. these forests can neither be reclaimed nor improved even by the departmental officials. In these circumstances, I request the Government to place these forests under the control of Village Forest Panchayats. The Government will do well to concentrate all their resources and energies on real forests.''

* **Sri P. KUNHIRAMA KIDAV**:—" മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, വനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് പ്ലാനിങ്ങ് കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നും മററു വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. ഈ സ്റ്റേററിലെ ഫോറസ്റ്റ് ഭരണത്തിലുള്ള ചില ക്രമക്കേടുകളെ ഗവമേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഇന്നു ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം കൈക്കൂലിയും സേവയും ശുപാർശിയും നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവമേണ്ടിനെ അറിയിക്കേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ അതിയായി വ്യസനിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുനന്മയെ ലക്കാക്കിക്കൊണ്ടു വനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കാൻ ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൈക്കൂലിക്കും സേവക്കും ശുപാർശിക്കും കീഴ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അതിന്ന് അടിയന്തിരമായ നിവാരണം കാണേണ്ടതു് ഗവമേണ്ടിന്റെ ചുമതലയാണ്. സ്വകാര്യ വനസംരക്ഷണനിയമം ഇന്നു നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിൽവരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വളരെ അമാന്തം കാണിക്കുന്നു. ആ നിയമം ഇന്നു എങ്ങും ലംഘിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. പേരും പ്രാമാണ്യവുമുള്ള ആളുകൾ നിയമം ലംഘിച്ചാൽ ഇന്ന് യാതൊരു നടപടിയുമില്ല. 9-53 a.m.

" വനസംരക്ഷണനിയമപ്രകാരം ഒരു മുറിക്കുവാനുള്ള പെർമിററു് കൊടുത്തതാൽ പെർമിററനുസരിച്ചുള്ള മരങ്ങൾ മാർക്കുചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽതന്നെ വലിയ കൈക്കൂലി നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഗവമേണ്ടു് അറിയേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. കൈക്കൂലി കൊടുത്തിട്ടെങ്കിൽ മരങ്ങൾ മാറി മാർക്കുചെയ്തുകൊടുക്കുകയും അതു പിന്നെ കേസ്സാക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

" വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പേരിൽ വനങ്ങളുടെ അടുത്തു താമസിക്കുന്ന സാധുക്കൾക്കു് ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്ന് പലവിധത്തിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പച്ചിലവളം ശേഖരിക്കുന്നതിനും കന്നുകാലികളെ തീററുന്നതിനുമെല്ലാം ഗവമേണ്ടു് ഫീസ്സ് ക്ലിപ്പുപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൃത്രിമമായി മാമൂൽ വാങ്ങുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാരുടെ രക്തയെ കുടിക്കുന്ന ഇതിനുള്ള ഫീസ്സുതന്നെ എടുത്തുകളയണമെന്നാണ് എനിക്കു ഗവമേണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കാനുള്ളതു്. വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പേരും പറഞ്ഞു പുനംകൃഷിക്കാർക്കും പല തടസ്സങ്ങളുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. പുനംകൃഷികൊണ്ടു് ജീവിതം കഴിക്കുന്ന ഒരു വലിയ വിഭാഗം ജനങ്ങൾ മലബാറിലുണ്ട്. വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ പേരിലുള്ള നടപടികൾമൂലം പുനംകൃഷിക്കാർ വളരെ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനും അടിയന്തിരമായി നിവാരണമുണ്ടാക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

" ഫോറസ്റ്റ് ഏരിയായിൽതന്നെ ഇതുപ്പുവും മുപ്പുവും കൃഷി ചെയ്യാവുന്ന നല്ല കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് നല്ല നെൽപാടങ്ങളായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണവ. അവിടെ കൃഷി ചെയ്യാനനുവദിക്കാതെ കാടെന്നും പറഞ്ഞു മാററിയിട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ നാട്ടിലെ ഉല്പാദനം ഗണ്യമായ തോതിൽ കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വനങ്ങളിലുള്ള ഇത്തരം പൊയിൽ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിക്കായി ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർക്ക് പതിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[Sri P. Kunhirama Kidav] [8th March 1955

"വനങ്ങളിൽനിന്ന് മരങ്ങൾ മുറിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാമതു പുതിയ മരങ്ങൾ വച്ചു പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രദ്ധ വളരെ കുറവായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ നില തുടർന്നുപോകുന്നപക്ഷം വളരെ താമസിയാതെ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് വനങ്ങളേ ഇല്ലാതായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് പുതിയ മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

"വനങ്ങളിലെ ഗതാഗതസൌകര്യങ്ങളെപ്പററിയും രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. വനങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേക്കു ചെറുതരം നിരത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ് ഗതാഗതസൌകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇന്നു മരങ്ങൾക്കു ശരിയായ വില കിട്ടുന്നില്ല. വനങ്ങളിൽ വാഹനഗതാഗത സൌകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിയാലേ വനവിഭവങ്ങളെ ശരിയായി സംരക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിന് സാധിക്കുകയുള്ളു.

"മരവ്യവസായം മലബാറിലെ ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസായമാണ്. ലോകത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ മരക്കമ്പോളമെന്ന് പ്രസിദ്ധിയുള്ളതാണ് കോഴിക്കോട്ടെ കല്ലായി മാർക്കററ്. അതെല്ലാം ഇന്നു നശിച്ചുകിടക്കുകയാണ്. വനവിഭവങ്ങളെ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ കൂടുതൽ പൊതുവരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കത്തക്ക നിലയിലേക്കയത്താമെന്നും മരവ്യവസായത്തെ എങ്ങനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താമെന്നും അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിന് ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഒരു അന്വേഷണോദ്യോഗികനെ നിയമിക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. ഇന്നു മരവ്യവസായം അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വനസംരക്ഷണത്തിന്റെ പേരിൽ നമ്മുടെ മരവ്യവസായത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല. വനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം സംരക്ഷിക്കണം; അതു നമ്മുടെ മരവ്യവസായത്തേയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണം. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പററി ശരിയായി അന്വേഷിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു കമ്മിററിയെ നിയമിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ ഗോപാലനുണ്ണി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു."

10 a.m. * SRI V. S. CHINNASAMI NAIDU :—"കനം ഉതവി സപാനായകർ അവർകളേ, കനം വിവസായ മന്ത്രിരി അവർകൾ കൊണ്ടു വന്തിരുക്കും ഇന്ത മാൻയത്തൈ നാൻ ആതരിത്തുച് ചില വാർത്തൈകൾ ചൊല്ല വിരുമ്പുകിറേൻ. എൻനുടൈയ വട മതുരൈ തൊകുതിയാനതു പെരുമ്പാലും മലൈപ് പിരതേചങ്കളൈക്കൊണ്ടതു. ചുമാർ 75% 80% ജനങ്കൾ മലൈപ് പിരതേചങ്കളിലും, മലൈയടിവാരങ്കളിലുംതാൻ വചിത്തുവരുകിറാർകൾ. വെള്ളൈക്കാരർകൾ ഇന്ത നാട്ടൈ ആണ്ടുവന്ത കാലത്തിൽ അങ്കുള്ള മക്കൾ ആടു മാടുകളൈ മേയ്പ്പതർക്കാക പല ഇടങ്കളൈ ഒതുക്കി ചലുകൈ തരപ്പട്ടിരുന്തതു. ഇപ്പൊഴുതു അന്ത ഇടങ്കളൈ യെല്ലാം ചർക്കാർ എടുത്തുക്കൊണ്ടതൻ പലനുക അങ്കുള്ള വിവചായികൾ മിക മിക കഷ്ടപ്പടുകിറാർകൾ. നൂറ്റുക്കണക്കാന മൈൽകൾ ചുററളവുള്ളമലൈക്കു മത്തിയിലിരുക്കും ജനങ്കളുക്കു വേറു എങ്കും ആടു മാടുകളൈ മേയ്പ്പതർക്കോ അല്ലതു ഉരത്തിർക്കു വേണ്ടിയ പചും തഴൈകളൈ അറുപ്പതർക്കോ എന്തവിതമാന വഴിയും ഇല്ലൈ. അന്തന്ത ഊർകളുക്കു പക്കത്തിലുള്ള ചിന്നഞ്ചിറു കുന്ററുകളൈ ഇതർക്കു ഒതുക്കിക്കൊടുക്കവേണ്ടും. മലൈപ്പിരതേചങ്കളിൽ കായ്ന്തുപോന വിറകുകളൈ അങ്കുള്ള മക്കൾ ചേകരിത്തുക്കൊള്ളുവതർക്കു ചർക്കാർ ഉത്തരവു ഇടവേണ്ടും.

"ചിറു ചിറു ഓടൈകൾ നാലൈന്തു ഇടങ്കളിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരുക്കിന്റന. അവൈകളിൻ കുറുക്കേ ചില അണൈകളൈക് കട്ടിനുൽ ആയിരക്കണക്കാന ഏക്കർ നിലങ്കളുക്കുപ് പാചന വചതി ഏർപടുവതർക്കു ഏതുവാക ഇരുക്കും. ഇതു വിഷയത്തിൽ കനം മന്ത്രിരി അവർകൾ കവനിത്തു ആവന ചെയ്യ വേണ്ടുമായ്ക് കേട്ടുക്കൊള്ളുകിറേൻ. ഗ്രാമങ്കളിലേ അവരവർകൾ പട്ടാ നിലങ്കളിൽ വീടു കട്ടുവതർക്കു, വിറകു എരിപ്പതർക്കു, പട്ടാ നിലങ്കളിലുള്ള മരങ്കളൈ വെട്ടിനുൽ പർമിട് വാങ്കാമൽ കൊണ്ടുപോവതു ചട്ടപ്പടി തപ്പു എൻറു കാട്ടു ഇലാകാ അതികാരികൾ കരുതുകിറാർകൾ. ഒരു കുടിയാനവൻ 10, 15 മൈൽകളുക്കു അപ്പാലുള്ള കാട്ടു റേഞ്ചു ആപീചുക്കുപ് പോയ് പർമിട് വാങ്കിക്കൊണ്ടു ഒരു പർലാങ് ഇരണ്ടു പർലാങ്കിലുള്ള വീട്ടിർക്കു വിറകു കൊണ്ടു വരുവതെൻറുൽ അതു ചാത്തിയപ്പടുമാ എൻ

8th March 1955] [Sri V. S. Chinnasami Nayudu]

பதை சர்க்கார் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதை யோசித்துப்பார்த்து அதற்குத் தகுந்த உத்தரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"பல காட்டு ரோடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் காட்டு இலாகாவினர் சரிவர பராமரிப்பதில்லை. அந்த ரோடுகள் க்ஷீண திசையை அடைந்து விடாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். சிறு அணைகளைக் கட்டலாம் என்று கூறினேன். கட்டுவதற்கு வசதியுள்ள இரண்டு இடங்களை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். திண்டுக்கல் தாலூகாவிலுள்ள கணவாயப்பட்டி என்ற ஊருக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய அணை கட்டினால் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். அந்தத் தண்ணீர் வீணாகக் கீழே நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் ஓடி மணலில் வற்றி வீணாகப்போகின்றது."

"அடுத்தபடியாக அய்யனார் என்னும் இடத்திற்கருகில் வறட்டாறு உற்பத்தியாகி பல மைல்களுக்கு அப்பால் போய் குடவன ஆற்றில் விழுகிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டினால் 5,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயும். இதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மூன்று வருஷங்களாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றேன். இது வரை எந்த விதமான கவனமும் அந்தப் பிராந்தியங்கள் விஷயத்தில் செலுத்தப்படவில்லை என்று சர்க்காருக்கு வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

Sri V. BALAKRISHNAN :—"கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, காட்டிலாகாவை நிருவகிக்கக்கூடிய மந்திரி அவர்கள் மிக மிக சுறுசுறுப்பு உள்ளவர். அவர் ஆங்காங்கு ஓடி இந்த இலாகாவின் மூலம் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்கிறார். அழகாக உபந்நியாசம் செய்கிறார். போகிற இடங்களில் கூட்டங்களைக் கூட்டி அங்கெல்லாம் பேசுகிறார். இது ரொம்பவும் போற்றத்தக்கது. ஆனால் அவருக்குக் கீழிருக்கும் சிப்பந்திகள் அவர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அதற்கு நேர் விரோதமாகச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் மக்களை அணுகுவதில்லை. மக்களே அந்த இலாகா அதிகாரிகளைத் தேடிக்கொண்டுபோனாலும், அந்த மக்களை அவர்கள் ஏறிட்டும் பார்ப்பதில்லை. இது விஷயத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் அனுபவம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் சென்னை ராஜ்யத்துடன் இணைக்கப்படுவதற்கு முன்பு காடுகள் ஒரு பெரிய பொக்கிஷமாக இருந்தது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் விவசாயம் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, காடுகள் நிறைய வளர்ந்திருக்கின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தில் விறகுக் கஷ்டம் ஏற்பட்ட காலத்தில், விறகு டன் ஒன்று 50 முதல் 70 ரூபாய் வரை விற்கப்பட்டு, அதுவும் கிடைக்காத நிலைமை இருந்தது. புதுக்கோட்டையில் ரூ. 6, 9-க்கு ஒரு டன் சவுக்கு மரம் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது நான் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் மந்திரியாக இருந்தபோது சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு சப்ளை செய்யவேண்டிய பொறுப்பு இருந்தது. மாதம் ஒன்றிற்கு 100 டன் வரையில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்து மகாராஜாவும், திவானும் 'சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விறகு கொடுக்கக்கூடாது; நமக்கே தேவைப்படும்' என்று ஆட்சேபணை சொன்னார்கள். அப்போது நான் சொன்னேன் 'சென்னை ராஜ்யம் நமக்கு உணவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது' என்று. **'Madras Government is giving us food, therefore let us give them wood'** என்று நான் minute எழுதி அனுமதி பெற்று சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 100டன் வரையில் விறகு சப்ளை செய்துகொண்டிருந்தோம். அப்படிப்பட்ட காடுகளை உடைய அந்த இடத்தைப்போய் இப்பொழுது பார்த்தால் தலையில் கறுத்த மயிர் இல்லாத வழுக்கையைப் போல் இருக்கிறது. ஒரே

[Sri V. Balakrishnan] [8th March 1955

வழுக்கைக் காடாகத் தெரிகிறது. வேண்டுமென்றாலும் என்னையே உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். பரவாயில்லை. காடுகள் பராமரிப்பு விஷயத்தில் அந்த முறையில்தான் உத்யோகஸ்தர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"ஒரு தடவை நான் Forest Range அதிகாரியைப்பார்த்து இவ்விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று சென்ற காலத்தில் அவர் அங்கு இல்லை. இரண்டு தடவைகள் நான் போனேன். ஆனால் அவர் இல்லை. அங்கிருந்த குமாஸ்தாவிடம் போய் 'உங்களுடைய ஆபீசர் எப்பொழுது வருவார், எப்பொழுது காரியாலயத்தில் இருப்பார், எப்பொழுது அவரைக் கண்டு விஷயங்களுக்குப் பேசலாம்' என்று கேட்டேன். அவ்வாறு கேட்டபொழுது, அவர் 'எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது' என்று ஆடம்பர முறையிலே பதில் சொன்னார். நான் அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு நேரிடையாகக் கடிதம் எழுதினேன். உங்களிடத்தில் பொதுஜன விஷயமாகப் பேசவேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன; நீங்கள் ஆபீஸ் வருகிற நேரத்தையும், எப்பொழுது உங்களைப் பார்க்க முடியும் என்ற விஷயத்தையும் தயவு செய்து எனக்கு எழுதினால் நான் உங்களைச் சந்திப்பேன்' என்பதாக. இரண்டு மாதங்கள் வரையில் பதில் இல்லை. இரண்டு மாதங்கள் சென்ற பிறகு, அவர் அங்கு இருக்கிறாரா என்று தெரிந்து நான் அவரைப் போய்ச் சந்தித்தேன். முதலில் அவரைச் சந்தித்தபோது, 'உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேனே ஏன் அதற்குப் பதில் போடவில்லை; தங்களை எப்பொழுது சந்திக்க முடியும் என்று கேட்டிருந்தேனே' என்று கேட்டேன். 'எனக்கு மேலுள்ள உத்தியோகஸ்தரைக் கேள்' என்று அவருடைய முகத்தை 60 டிகிரி கோணிக் கொண்டு பதில் சொன்னார். அப்போது எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஒரு வேளை அவர் என்னுடைய கேள்வியைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அப்படிச் சொல்லுகிறாரா என்று நினைத்து மறுபடியும் நான் அவரைக் கேட்டேன். 'நான் எழுதின லெட்டருக்கு பதிலாவது எழுதக் கூடாதா' என்று அவருக்குப் புரியும்படியாகக் கேட்டேன். 'நான் சொல்லியாகி விட்டதே, என் மேற்கொண்டு கேட்கிறாய், மேல் ஆபீசரைக் கேள்' என்று பதில் சொன்னார். "மேல் அதிகாரியை இதைப்பற்றி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்' என்று சொல்லி விட்டு நான் எழுந்திருந்தேன். நான் எழுந்திருப்பதைப் பார்த்து விட்டு அந்த சிப்பந்தி 'பயமுறுத்துகிறீரோ?' என்று கேட்டார். 'பயமுறுத்தவில்லை, பயமுறுத்துவதாக நீங்கள் நினைத்துக்கொண்டால் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள், அதைப்பற்றி பரவாயில்லை, ஆனால், உங்களுக்கு மேல் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் ஞாபகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலதிகாரிகளிடம் போய் காரியத்தைச் சாதிக்கத்தானே வேண்டும்?" என்று சொல்லி விட்டு வந்தேன். அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையில் அங்கு அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு முன் இரண்டு அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கிய குற்றத்திற்காக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால், நான் குறிப்பிட்ட அதிகாரி விஷயத்தில் 'கரப்ஷன்' என்பது கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். அது வரையில் திருப்தி. லஞ்சம் வாங்குவதில்லை என்பதற்காக அகம்பாவம் இருக்கவேண்டுமா? அந்த அதிகாரி விஷயத்தில் அகம்பாவம் தலைதூக்கியிருந்தது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் கீழுள்ள அதிகாரிகள் மக்களுடன் பழகி அவர்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொண்டு அவைகளுக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு முன்வருவது இல்லை. மந்திரி அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியத்தில் ஒரு சிறிதளவாவது மனதில் வாங்கி அந்த மனோபாவத்துடன் அவர்கள் நடந்து கொண்டார்களானால் அங்கிருக்கும் பெரிய பெரிய குறைகள் நீங்கிவிடும்.

"இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னையில் 'மதராஸ் ஸ்டேட் பாரஸ்ட் அட்வைசரி கமிட்டி' ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டியில் இங்கிருக்கும் ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்கள் கூட அங்கம் வகிக்கிறார்கள்.

8th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

அக்கமிட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டு இரண்டு வருஷங்களாகியும் இன்னும் ஒரு கூட்டம்கூட கூட்டப்படவில்லை. 'கூட்டம் இன்ன இடத்தில் இன்ன நாளில் இன்ன நேரத்தில் கூடப்போகிறது' என்று நோடீஸ் போல வரும். ஆனால், அந்த தந்தி வந்த மறு தபாலிலேயே 'கூட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது' என்று அவசர அவசரமாக இன்னொரு அவசர உத்தரவும் தந்திபோல் வரும். இம்மாதிரி இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக கூட்டம் கூட்டப்படவில்லை. கூட்டமே கூட்டப்படாமலிருக்கும்போது என் மதராஸ் ஸ்டேட் பாரஸ்ட் அட்வைசரி கமிட்டியை நியமித்திருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். எப்பொழுது காடுகள் சம்பந்தமான விஷயங்களில் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனைகள் சொல்வதற்கென்று ஒரு குழு ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, எந்த ஒரு நல்ல எண்ணத்திற்காக அந்தக் குழு ஏற்பட்டதோ, அதன் மூலமாக யோசனைகளை அரசாங்கம் கேட்டு காட்டுச் செல்வத்தை விருத்தி செய்திருக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

"வனமஹோற்சவத்தைப் பற்றி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கம் செய்கிறார்கள். விவசாய வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது. உர வாரம் கொண்டாடப்படுகிறது. உரம் எப்படிப் போடவேண்டும், எப்படி விவசாயத்தை விருத்தி செய்யவேண்டும் என்று பிரசங்கம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் காட்டிலிருக்கும் மரங்களை வெட்டி கரியாக பஸ்களுக்கும், மோட்டார் கார்களுக்கும், லாரிகளுக்கும் கருக்கிக்கொண்டு போவதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். பெட்ரோல் கிடைக்காத காலத்தில் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான போக்குவரத்து சாதனங்களை நடத்துவதற்கு பெட்ரோலுக்குப் பதிலாக கரியை உபயோகிக்கலாம் என்று சொல்லி, அதற்காக காடுகளிலுள்ள மரங்களை வெட்டி கரியாக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. யுத்தம் முடிந்து எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆய்விட்டன. பெட்ரோல் சுலபமாக கிடைத்து வருகிறது. அப்படியிருக்கும் போது 'சார்கோல் காஸ்' உபயோகிக்கக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். அப்படிச் சட்டம் கொண்டு வருவற்குப் பதிலாக மரங்களை வெட்டி கரியாக்குவதற்கு 'லைசன்ஸ்' கொடுக்கப்படுவதினால் காட்டிலுள்ள மரங்களெல்லாம் வெட்டப்பட்டு கரியாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் பெட்ரோல் வரி சர்க்காருக்குக் குறைகிறது. மரங்களைக் கரியாக்குவதைத் தடை செய்தால் பெட்ரோல் வரி சர்க்காருக்குக் குறையாது. இந்தக் கரி போட்டு ஓடும் 'பஸ்' களில் பிரயாணம் செய்யும் ஜனங்களுக்கு அநேக இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த வண்டிகளை ஓட்டும் டிரைவரும், கண்டக்டரும் தேக ஆரோக்கியத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நான் சபைக்கு வந்ததிலிருந்து இது விஷயமாகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தும் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் வருகிறதேயொழிய, விவாதத்திற்கு வருவதில்லை. என் தீர்மானம் 'Hide and seek' விளையாட்டைப் போல், வருகிறது, மறைந்து விடுகிறது. விவாதத்திற்கு வரா விட்டாலும், நான் சொல்லுவது நியாயமா, இல்லையா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடாதா? கரி போட்டு ஓட்டக்கூடிய வண்டிகளே இருக்கக்கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால், காட்டிலாகாவிற்கு ஒரு புண்ணியத்தைச் செய்தவர்களாவார்கள். 10-11 p.m.

"புதுக்கோட்டை டவுன் ஜனங்கள் விறகு கிடைக்காமல் இப்பொழுது அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். அவர்களது சொந்த மரங்களை 'பர்மிட்' இல்லாமலே வெட்டிக்கொண்டு போய் டவுனில் விற்றுவந்தார். முன் சமஸ்தான நிர்வாகத்தில் சர்க்கார் விறகும் கிடைத்தது. ஆனால் இப்பொழுது 'டிம்பர் டிரான்ஸ்போர்ட் விதிகள்' என்று புதிய விதிகளை புகுத்தினதிலிருந்து, ஜனங்களுக்கு விறகு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சமஸ்தான சர்க்கார் விறகு டிப்போ மூடப்பட்டது. சொந்த மரங்களை வெட்டுபவர்களை காட்டிலாக்கா 'கார்டுகள்' பெர்மிட் இல்லை என்று பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். பின்னால் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரி அபராதம் விதித்ததில் மட்டுமே ரூ. 25,000 கிடைத்திருக்கிறது என்று சர்க்கார் பதில் எனக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். சொந்த மரங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் நகரங்களுக்கு விறகு விற்க கொண்டுபோக

[Sri V. Balakrishnan] [8th March 1955

முடிவதில்லை. ஏற்கனவே ஒரு டன் விறகு ரூ. 6-க்கு கிடைத்தது. இப்பொழுது ரூ. 50 கொடுத்தாலும் கிடைப்பதில்லை. இந்த விதிகளை ஏற்படுத்தினதினால் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் தான் ஏற்படுகிறதே ஒழிய சௌகரியம் ஏற்படவில்லை. காட்டிலாக்கா சிப்பந்திகள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு தலைக்கட்டுச் சுமையாக விறகை ஏற்றி விட்டு, அதை 15-மைல்களுக்கு அப்பால் போய் விற்பதற்கு உதவி செய்கிறார்கள். இந்த விதிகள் எந்தக் காரணத்திற்காக ஏற்பட்டதோ, அந்த காரணங்கள் வெற்றி பெறவில்லை. மக்களுக்குத் தான் தொல்லை. காடுகள் மும்முரமாக அழிகின்றன. விதிகளைத் தளர்த்தி, ஜனங்கள் சௌகரியம் அடையும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" இந்தக் காட்டிலாக்கா மான்யத்தின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

" இந்த இலாக்காவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 75 லட்சம் ரூபாயில் 50 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப்படவில்லையென்று வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரித்த திரு. கோபாலன் உன்னி அவர்கள் கூறினார்கள். ராஜ்ய அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் காட்டுச் செல்வம் பெருகவேண்டும், காட்டுச் செல்வம்தான் மிகவும் முக்கியமானது என்று கருதுவது உண்மையானால், இந்த ஒதுக்கிய பணத்திலே ரூ. 50 லட்சத்தைச் செலவழிக்காமலிருப்பதற்கு திட்ட வட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமலிருப்பது, 'சொல் வேறு, செயல் வேறு' என்பதைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அண்மை காலம்வரை பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வனமஹோத்சவத்திற்காகச் செலவழிக்கப்பட்டு நட்ட செடிகளில், 10 சத விகிதம்கூட உயிர் பிழைத்து மரங்களாக வளரவில்லை. இப்பொழுது அதை விட்டுவிட்டதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

" நமது அரசாங்கம் காடுகள் வளர்க்கும் கொள்கையிலே கவனிக்க வேண்டியது என்னவேன்றால், காடுகளை வளர்ப்பதற்கு மனிதனின் முயற்சி மட்டும் போதாது. இயற்கை வளமும், மழை வசதியும் எங்கெங்கே இருக்கிறதோ, அங்கே தான் காடுகள் வளர முடியும். மனிதன் தண்ணீரைப் பாய்ச்சினால் மட்டும் காடுகளை வளர்க்க முடியாது. எட்டு அளவிலே அது ஒரு நல்ல திட்டமாக தோன்றலாமே ஒழிய, கவைக்கு உதவாது. ஆகவே இப்பொழுதிருக்கும் காடுகளைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

" கடந்த பல ஆண்டுகளாக, யுத்த காலத்திலிருந்தே பல மைல் தூரத்திற்குக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. நேரிடையாகப் பார்த்த காரணத்தினாலே, இதை நான் கூறுகின்றேன். 'சேலம்' என்றாலே மலை என்று சொல்கிறார்கள். சேலத்திலே அதிகப்படியான மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கேயிருக்கும் காடுகளிலே பல மைல் தூரத்திற்குக் காடுகளை அழித்து குடியானவர்கள் பயிர் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். அழித்த காடுகள் எல்லாம் மொட்டையாகக் காட்சியளிக்கின்றன. காடுகள் சரியாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றிருந்தபோதிலும், நடை முறையில் சர்க்கார் சரியான கொள்கையை அனுஷ்டிக்கவில்லை.

" ஆண்டுதோறும், அங்கே 100 அல்லது 200 ஏக்கருக்கு 'கூப்புகள்' (Coupes) வெட்டப்படுகின்றன. இதை அரசாங்கம் அனுமதித்து வருகிறது. தனிப்பட்ட நபர்கள் ஏலத்தில் எடுத்து அவைகளை வெட்டும்போது, 100 ஏக்கர் வெட்டுவதற்கு அனுமதி பெற்றிருந்தால், 200 ஏக்கர் வெட்டுகிறார்கள். கல்ராயன் மலைகளிலே ஆண்டுதோறும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் 'கூப்' கள் வெட்டப்படுகின்றன. 'பெர்மிட்' டில் கண்டிருக்கும் பரப்பை விட இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு அதிகமாக வெட்டிக்கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அதிகாரிகளும் இதைக் கவனிப்பதில்லை. காட்டிலாக்காச் சிப்பந்திகளைக் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு தான் இந்த மாதிரி அதிகப்படியான 'கூப்' களை வெட்டி, காட்டுச்செல்வத்தை அழிக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு

8th March 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

வந்தேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காட்டிலாக்கா அமைச்சராக யிருந்த ஸ்ரீ நாகன் கௌடா அவர்களிடம் முறையிட்டேன். ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

"சேலத்திலே இருக்கும் 'ரிசெர்வ்' காடுகளில் வெள்ளாடுகளை மேய்ப்பதற்கு தெரிந்தோ தெரியாமலோ அனுமதித்து வருகிறார்கள். வெள்ளாடுகள் காடுகளில் மேய்ந்தால், காடுகள் அழிந்து விடும். 3, 4, 5, என்று ரூபாய்களை வாங்கிக் கொண்டு ஆடுகளை மேய விடுகிறார்கள். ஜில்லாவில் இருக்கும் கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களும், மேல்தர உத்தியோகஸ்தர்களும் இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தாலும், அது வெற்றியை அளிக்காது. அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இதை எடுத்துக் கூறி இந்த ஆடுகளைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். என்னுடைய ஒத்துழைப்பு தேவையென்று கூறினார்களே யொழிய, பின்னால் முயற்சி எடுக்கவில்லை. வெள்ளாடுகளை மேயவும், 'கூப்' களை வெட்டவும் அனுமதித்தால், காடுகள் க்ஷீணமடைந்து விடும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 'கூப்' வெட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். பக்கத்து கிராம மக்கள் தலைச்சுமை அளவுக்கு கொண்டு போகலாம் என்று அனுமதித்தால் போதுமானது. அரசாங்கம் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"கிராமப் புறங்களிலுள்ளவர்கள் ஜீவனம் நடத்துவதற்காக பச்சை மரங்களை வெகுவாக வெட்டிக்கொண்டு, அவைகளை விற்றுப் பிழைக்கிறார்கள். சாதாரண விறகுக் கூலிகள் காட்டுக்குச் சென்று அங்கே இருக்கும் 'கார்டுகளுக்குப்' பணம் கொடுத்து, பச்சை மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.'

"இப்போது நம்முடைய நாட்டிலே காடு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது மேலும் காடுகளை வளர்க்கவேண்டுமேயொழிய, அவைகளை அழிக்கக்கூடாது. ஆகவே அடுப்பெறிப்பதற்குப் பதிலாக வேறு ஏதாவது ஒரு பொருளை குறைந்த விலையில் உபயோகப்படுத்தமுடியுமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இப்பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியும். மேலும் இது மிகமிக முக்கியமான பிரச்னையாகும். ஆகவே இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அரசாங்கத்தாரும் ஏதாவது செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 10 21 a.m.

"அடுத்து, பச்சைத் தழை, தழை உரம், பற்றியதாகும். முன்பெல்லாம் சிறிய விவசாயிகள் காடுகளிலே இலவசமாக எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். ஆனால் இப்பொழுது சிறிய கட்டுத் தழைக்குக்கூட தண்டவரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இதனால் சிறிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே தலையில் ஒரு ஆள் எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடிய தழைகளுக்கு வரி எதுவும் போடக்கூடாது என்றாவது இருக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான சலுகைகள் கொடுத்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும்.

"மேலும், குறிப்பிட்ட இடங்களில் ஆடு, மாடுகள் மேய்வதால் காடுகள் அழிந்துவிடாது என்பதை அரசாங்கத்தார் மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஆடு மாடுகள் புல்லைத் தின்னுமே தவிர, மரங்களையோ, பெரிய கிளைகளையோ ஒடித்துத் தின்றுவிடாது. ஆகவே எத்தனை ஆடுகள் வேண்டுமானாலும் காடுகளில் இனமாக மேய்வதற்கு அரசாங்கம் உதவ வேண்டும். இதனால் மிகப் பெரிய அளவில் அரசாங்கத்திற்கு வருமானமும் குறைந்து விடாது. விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடி சப்சிடியரியாக உள்ள வேலை ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பதாகும். இன்று அரசாங்கமும் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஒரு சப்சிடியரி வேலை இருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறது. அவன் ஆடு மாடுகளை வளர்ப்பதினால்தான் அந்த வருமானத்தைக்கொண்டு தன் வாழ்க்கையை ஓரளவு திருப்திகரமாக நடத்த முடிகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு தாராளமாக ஆடு, மாடுகளை மேய்ச்சலுக்கு இலவசமாக அனுமதிக்க சர்க்கார் வசதியளிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. P. Subramanyam] [8th March 1955

"இதுவரையிலும், ஜமீன் இனாமுக்குச் சொந்தமான காடுகளில் பல ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் இனாமாக தழைகளை எடுப்பதற்கு அனுமதிக்கப் பட்டு வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது திடீரென்று அவர்களை தழை எடுப் பதற்கு அனுமதிப்பது கிடையாது. உதாரணமாக, ஆத்தூர் தாலூக்காவிலே உள்ள காடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு, ஜமீன் இனாம் என்று சர்வே செய்யப்பட்ட ரிசர்வ் காடுகளிலே நான்கைந்து அடி தூரம் தவறிப்போய் ஆடு, மாடுகள் மேய்ந்துவிட்டால், அவைகளைப் பிடித்து பௌண்டிலே அடைத்துவிடுகிறார்கள்; அல்லது தண்டம் விதிக்கிறார்கள். இவ்வாறு இன்று காடுகள் அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்த பிறகு சிறு விவ சாயிகள் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் அப்படி யுள்ள காடுகளைச் சுற்றி ஒரு மைல் சுற்றளவு அல்லது இரண்டு பர்லாங் சுற்றளவுக்கு கட்டணமின்றி ஆடு, மாடுகள் மேய்ந்துகொள்வதற்கு அனு மதிக்கப்படவேண்டும். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்து, காட்டிலாக்காவிலே வேலை செய்யும் கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் குறிப்பாக கார்ட், வாச்மேன் போன்றவர்களுடைய சம்பளப் பிரச்னை மிகவும் முக்கியமானது. அவர்கள் நாள் பூராவும் இரவு பகல் என்றும், வெயில் மழை என்றும் பாராது சுற்றி காட்டைப் பாதுகாக்கின்றனர். அவர்களுக்கு உடையோ, செருப்போ வாங்கிக் கொடுத்து விடுவதினால் மட்டும் அவர்க ளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துவிடாது. அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும். அவர்களுக்கு இப்போது ரூ. 30 சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதுவும் இப்போது சாமான்களின் விலை உயர்ந் துள்ள காலத்திலே அவனால் ரூ. 30 வைத்துக்கொண்டு வாழக்கூட முடி யாது. ஆகவே அவர்களுக்கு குறைந்தது ரூ. 50-ஆவது சம்பளம் கொ டுத்து, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட் டுக் கொள்ளுகிறேன்."

10-25 p.m. SRI S. KANDASWAMY GOUNDER :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது காட்டிலாக்காவிலே நடைபெறுகின்ற குறைகளை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலிருக்கும் படியான குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்க வேண்டியது அரசாங்கத்திலுள்ள மந்திரி அவர்களுடைய கடமையாகும். என்னுடைய தொகுதியில் மாரண்ட ஹள்ளிக்கும், மேட்டூர் அணைக்கும் இடையே 40, 50 மைல்கள் இருக்கும். இப்பகுதியில் காடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. அதற்கடுத்து அரை மைல் தொலைவில்தான் பெரிய நகரங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகளிலும் ஜனங்கள் வசிக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் இப்போது சொல்ல முடி யாத கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். என்னவென் றால், மிட்டாக்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கைக்கு வந்த பிறகு, அவர்கள் மிட்டா இருந்ததே சௌகரியம் என்று நினைக்கிறார்கள். அதாவது மிட் டாவானது அரசாங்கத்தினிடம் வந்ததால் அவர்களுக்கு பல தொந்தரவு கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. பொது ஜனங்களுக்கு அந்த எண்ணம் வருவ தற்கு என்னென்ன வழியைக் கையாளலாமோ அதையெல்லாம் அங் குள்ள முதலாளிகளும், பணக்காரர்களும் செய்கிறார்கள். காரணம் என்ன வென்றால், மிட்டாதாரர்கள் இருக்கும்போது அந்தக் காடுகளில் ஆடு, மாடுகள் மேய்ப்பதற்கும், புல், விறகு, தழை முதலியவைகளைக் கொண்டு வருவதற்கும் உபயோகப்பட்டு வந்தது. இப்படி உபயோகித்துக் கொள்வ தற்கு வருஷத்திற்கு ஏதோ ஒருமுறை வைத்துக்கொண்டு அதன்படி நடந்து வந்தார்கள். மேலும், மிட்டாதாரர்களுக்கும் எந்தெந்த சமயங்களில் அவர் களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாமோ, அப்போதெல்லாம் அவர்களை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அது கிடையாது. ஆகவே அதற்குப் பதிலாக அரசாங்கத்திடம் வந்துள்ள காடுகள் மிட்டா தார்களிடமே இருந்தால் நல்லது என்ற எண்ணம் வருவதற்கான வழி களை இப்போது நம்முடைய சர்க்கார் அதிகாரிகளே செய்து கொண்டு வரு கிறார்கள். எப்படியென்றால், அரசாங்க ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில் தார் போன்றவர்களிடம் காடுகளை ஏலத்திற்கு விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் கிடைக்குமென்று சொல்லி, அவ்வாறே ஏலத்திற்கு விட்டு விடு

8th March 1955] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

கிறார்கள். அதை ஏலத்தில் எடுத்துக்கொள்வதால், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் இடைஞ்சல் ஏற்படுகின்றது. இதற்கு அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீபு முதலியோர் வேறு உடந்தையாக இருக்கின்றனர். கர்ணம், முன்சீபு இவர்களுக்கும், அங்குள்ள மிட்டாதார்களுக்கும் ஒரு சில சமயங்களில் வேற்றுமை ஏற்பட சந்தர்ப்பம் வாய்த்தாலும், இம்மாதிரியான சமயங்களில் ஒன்று சேர்ந்து விடுகின்றனர். அதனால் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் துன்புறுத்தப்படுகின்றனர். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யலாம் என்பதை யோசித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"மிட்டாக்காடுகள், ரிசர்வ் காடுகள், அமானி என்று மூன்று விதமாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ரிசர்வ் அல்லாத காடுகளுக்குப் பக்கத்திலேயே ரிசர்வ் காடுகள் இருக்கின்றன. ரிசர்வ் அல்லாத காடுகளிலிருந்து ஏதாவது சிறு பொருள்கள் கொண்டுவந்தாலும், அங்குள்ள கர்ணம், முன்சீபு போன்றவர்களால் அவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்படுகின்றது. இதெல்லாம் அங்குள்ள மிட்டாதார்களின் தூண்டுதலின்பேரில் சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றன. தழை எடுத்தால் வரி கொடுத்தாகவேண்டும்; விறகு கொண்டு வந்தால் அதற்கும் வரி கொடுத்தாகவேண்டும். இம்மாதிரி ஏழைகள் எது கொண்டு வந்தாலும் அவர்களுக்கு வரி விதித்து அவர்களைப் பல தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக்கி வருகிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து, இம்மாதிரியான தொந்தரவுகளை அவர்களுக்கு அளிக்காதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"மிட்டாக்காடுகளுக்கும், ரிசர்வ் செய்யப்படாத காடுகளுக்கும் இடையேயுள்ள தகராறுகளைத் தீர்த்து வைத்தால்தான் அங்குள்ள மக்கள் வாழ முடியும். இல்லாவிட்டால் அதனால் இரட்டிப்புத் தொந்தரவுகள்தான் ஏற்படும். மிட்டாக்காடுகளிலே, மாடுகள் மேயவும், செம்மறியாடுகள் மேயவும், எரு தழை எடுக்கவும் வழி செய்யவேண்டும். அதுதான் சாதாரண மக்களுடைய பெருங்கவலையாகும். மேலும், அங்கு நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களிலெல்லாம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முந்தி எங்கு வேண்டுமானாலும் ஏழை விவசாயிகள் பயிர் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு பல விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு பயிர் செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, வெளியே போகவேண்டும், இல்லாவிட்டால் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறெல்லாம் இப்பொழுது இருதரப்பாருக்கும் மனக்கசப்பு இருந்து வருகிறது. அவர்கள் அநியாயமாக 100 கொடு, 50 கொடு என்று தண்டம் விதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த மாதிரியாக ரிசர்வ் காட்டில் சாதாரணமாக 3,000 மரங்களுக்கு மேலேயே வெட்டிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த மாதிரி தொந்தரவு வராமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"பென்னாகரம் பிராந்தியத்தில் காட்டைக் கூப்புகளாக பிரித்து ஏலம் விட்டிருக்கிறார்கள். ஏலம் எடுத்தவர்கள் மரங்களை எவ்வாறு வெட்டுகிறார்கள் என்றால் கூப்பில் இருக்கக்கூடிய சகல மரங்களையும் வெட்டி நாசப்படுத்துகிறார்கள். இவ்விதமான மரங்களைத்தான் வெட்டவேண்டுமென்கிற ரூல்ஸ் எதுவும் இல்லைபோல் இருக்கிறது. இவர்கள் தங்களால் வெட்ட முடியாமற் போனால், மற்றவர்களைக் கூப்பிட்டு வண்டி வண்டியாக வெட்டிப் போட உத்தரவு கொடுக்கிறார்கள். தாங்கள் ஏலம் எடுத்துள்ள கூப்பில்தான் வெட்டவேண்டுமென்பது, இவர்களுக்குக் கிடையாது. பக்கத்திலுள்ள சர்க்கார் காடுகளில் போய் நல்ல மரங்களை எல்லாம் வெட்டி விடுகிறார்கள். இதற்கு அங்கு இருக்கும் லஞ்ச ஊழல்தான் ஏதுவாக இருக்கிறது. பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லப்படும் சிலர் காட்டிலாகா அதிகாரிகளுடன் சம்பந்தம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, காட்டிலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் கள்ளத்தனமாகவும் திருட்டுத்தனமாகவும் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதனால் காடே அழிந்து நாசமாகிறது. எக்காலத்திலும், இம்மாதிரி ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதர்கள், அல்லது தரகர்கள், சாதாரண பாஷையில் "நாட்டு வக்கீல்கள்" என்று சொல்லப்படு

[Sri S. Kandaswamy Gounder] [8th March 1955

பவர்களால்தான், இந்த நாடே கெட்டு வருகிறது. கடன் கொடுத்தவனுக்கும், கடன் வாங்கியவனுக்குமிடையே தகராறுகள் இவர்களால்தான் உண்டாகிறது. கடன் வாங்கினவனிடம் போய், கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கடன் கொடுத்தவனிடம் சென்று கடன் வாங்கினவனுக்கு ஏராளமாக விளைந்து இருக்கிறது என்றும் உடனே தாவாபோடு என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த நாட்டு வக்கீல்களை அடக்கிவிட்டால்தான் நாடு க்ஷேமம் அடையும். எல்லா ஊழல்களுக்கும் இவர்கள்தான் காரணம். நாட்டுப்புறத்தாரையும், நகரத்தாரையும் இவர்கள்தான் கூட்டுசேர்த்து ஏழைகளை இம்சிக்கிறார்கள்.

"காட்டுப்புறத்தின் ஓரத்திலுள்ள நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டும். மண்ணேரிக்கு அடுத்து திகலூர் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அங்கு இருபது வருஷ காலமாக 100 ஏகர் நிலத்தைப் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அக்கிராமத்தின் கணக்கப்பிள்ளை இதுவரை சுமார் ரூ. 500 வாங்கி சாப்பிட்டு இருக்கிறார். இன்னமும் 'நீங்கள் மந்திரியிடம் போனாலும் ஒன்றும் நடக்காது. எனக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்' என்று சொல்லுகிறார்."

DEPUTY SPEAKER :—"கனம் மெம்பரவர்களின் நேரம் தீர்ந்துவிட்டது."

* **Sri K. T. RAJU** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இக்காட்டிலாகா மானியத்தின் பேரில், கனம் மெம்பர் ஸ்ரீ கோபாலன் உண்ணி அவர்கள், பல முக்கியமான விஷயங்களை சபையின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்து இருக்கிறார்.

"இன்றைய தினம் இயற்கை அன்னை நமக்கு அளித்திருக்கும் செல்வங்களில் காடும் ஒன்று. எனவே, காடுகளை வளர்க்கவேண்டும், அவைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்கிற நல்லெண்ணம் சமீப காலத்தில் சர்க்காரிடை ஏற்பட்டதை நான் உண்மையில் வரவேற்கிறேன். ஆனால், காடுகளின் முன்னேற்றமும், வளர்ச்சியும் இன்னும் கொஞ்சம் வேகமாக இருக்கவேண்டும். காடுகள் நல்ல முறையில், திட்டவட்டமாக முன்னேறுவதற்கு சில யோசனைகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

"நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள காடுகளில் உற்பத்தி ஆகும் மரங்கள், தற்பொழுது கண்டிராக்ட் மூலமாக விடப்படுகிறது. பத்து மரங்கள்தான் வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அதற்கு அதிகமாகவே கண்டிராக்டர்கள் வெட்டிக்கொண்டு போவதாக பல அங்கத்தினர்கள் புகார் செய்தார்கள். இப்புகார்களுக்கு ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்கப்படலாம். இன்னமும் இச்சபை முன் வேண்டிய அளவிற்கு ஆதாரம் கொண்டு வரக்கூடிய நிலையில் நான் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அது எப்படி இருப்பினும், ஆதாரம் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக இப்புகார்களை அலக்ஷியப்படுத்திவிடக்கூடாது என்பதை கனம் அமைச்சர்களுக்கு நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

"காடுகளைப்பார்த்தால் அவைகள் புத்தம் புதிதாகவே தோன்றுகின்றன. காரணம் என்னவென்றால், அனுமதிக்கப்பட்ட மரங்களுக்கு மேல் வெட்டப்படுகின்றன. இவ்விஷயம் காட்டின் அருகில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டில் தெரியும். இம்மாதிரி, இயற்கை அன்னை கொடுத்திருக்கும் இச்செல்வமானது துர்விநியோகிக்கப்பட்டு ஒரு சிலருடைய லாபத்திற்காகவே உபயோகப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்காக தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. சில யோசனைகளையும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"இன்றைய தினம், நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தச்சர்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடக்கிறார்கள். காடுகளிலுள்ள மரங்களை பக்கத்திலுள்ளவர்கள் கொண்டு வந்து சேர்த்துப் பெரிய பாக்டரிகளை ஆரம்பிக்கலாம். சென்னை ராஜ்ய சர்க்காருக்குள்ள தேவைகளையும் மற்ற

8th March 1955] [Sri K. T. Raju]

ஜில்லாக்களிலுள்ள ஆபீசுகளின் தேவைகளையும், இப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள வீடுகட்டும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் தேவைகளையும் கணக்கிட்டு, சர்க்கார் மூன்று அல்லது நான்கு டிம்பர் பாக்டரிகளை ஏற்படுத்தலாம். இதன் மூலம், இப்பொழுது சிதறிக் கிடக்கக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான தச்சர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு மரம் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யவும் முடியும்.

"இம்மாதிரி பாக்டரிகள் ஆரம்பிப்பதால், சர்க்காருக்கு ஆயிரக்கணக்கில் வருமானம் கிடைப்பதுடன், ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு வேலை கொடுத்தவர்களாகவும் ஆவார்கள். காடுகளில் உள்ள மரங்களை வெட்டி, 10 அல்லது 15 மைல் தூரத்திலுள்ள இடங்களில் பெரிய டிப்போக்களை அமைக்கலாம். கூட்டுறவு முறையில் வீடு கட்டும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் மரம் குறைந்த விலையில் சப்ளை செய்யமுடியும்; நம் நாடும் முன்னேற்றம் அடையமுடியும். இம்மாதிரி பாக்டரிகளை ஏற்படுத்துவதில் சர்க்காருக்கு அதிக கஷ்டம் இருக்காது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

"நம் நாட்டில் தீக்குச்சித் தொழில் சிறு முதலாளிகள் நடத்திவரும் ஒரு முக்கியமான தொழில். இதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள் காடுகளிலிருந்துதான் கிடைக்கவேண்டும். அநேகமாக அந்தமான் தீவிலிருந்துதான் இப்பொருள் இறக்குமதி ஆகிறது என்றும், சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் தீக்குச்சி மரத்தை நமது காடுகளில் வளர்க்க முயற்சி செய்துகொண்டு வருவதாகவும் இந்த டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட ரிப்போர்ட்டிலே கூறப்படுகிறது. இப்படி உற்பத்தி செய்யப்படும் மரங்கள் சிறிய முதலாளிகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒரே லாட்டாக கண்டிராக்ட் விடக் கூடாது. அவ்வாறு விட்டால் Wimco போன்ற பெரிய முதலாளிகளுக்குத்தான் அனுகூலமாகும். தீக்குச்சித் தொழில் ஒரு குடிசைத் தொழில் ஆனதால், இச் சிறு முதலாளிகள் Wimco போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுடன் போட்டி போடமுடியாது. இம்மரங்களைச் சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரித்து சிறிய பாக்டரிக்காரர்களுக்கு கண்டிராக்ட்டாக கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்குத் தேவையான மரங்கள் கிடைக்கும். இம்மாதிரியான வசதிகள் செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

"விம்கோ போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுக்குத்தான் அதிகப்படியாக காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்படுவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது எந்த அளவில் உண்மை என்று என்னால் சொல்லமுடியாது. அதற்கு உத்தரவாதமும் என்னால் கொடுக்கமுடியாது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் குறைந்த அளவில்தான் தீக்குச்சி மரங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய திட்டம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. குறைந்த அளவில் நம் ராஜ்யத்தில் தீக்குச்சி மரங்கள் உற்பத்தியாவதால் அவைகளை விநியோகம் செய்வதில் முதல் சலுகையை சிறிய முதலாளிகளுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்ற யோசனையை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விம்கோ போன்ற பெரிய முதலாளிகள் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொள்ளும்படி நாம் விட்டு விடலாம். இந்த முறையில் அரசாங்கம் அதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். 10-41 a.m.

"காடுகளில் மூங்கில் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. மூங்கிலை சாதாரணமாக ஏழை எளிய மக்கள்தான் தங்களுடைய வீடுகளை கட்டிக் கொள்வதற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அதனால் சர்க்கார் டிப்போக்களை அமைத்து காட்டிலுள்ள மூங்கில்களை அவர்களே வெட்டிக்கொண்டு வந்து குறைந்த விலைக்கு ஏழை எளிய ஜனங்களுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களால் குறைந்த செலவில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியும். எங்கெங்கு மூங்கில் உற்பத்தியாகிறதோ அங்கெல்லாம் சர்க்கார் டிப்போக்களை ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு விநியோகம் செய்ய முன்வரவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் காண்ட்ராக்டுக்கு விட்டால் குறைந்த விலைக்கு வியாபாரிகள் வாங்கி அதையே அதிகப்படியான விலைக்கு விற்க ஏதுவாகும். இந்தக் காரியங்களைச் செய்தால் சர்க்காருக்கு பெரிய

[Sri K. T. Raju] [8th March 1955

நஷ்டம் வந்துவிடாது, நிதி இல்லை என்று சொல்வதற்கும் இடம் ஏற்படாது. இதில் சர்க்கார் மனம் வைத்து மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இப்பொழுது காட்டிலாகாவில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு அந்த மூங்கில்களை வெட்டிக்கொண்டு வந்து டிப்போக்களில் வைத்து ஏழை மக்களுக்கும் மத்திய தர மக்களுக்கும் குறைந்த விலைக்கு விற்கமுடியும். இது ஒரு நல்ல யோசனை. இதை முக்கியமாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"நீலகிரி காடுகளில் அதிகப்படியாக சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன. இரவில் லாரிகளை வைத்துக்கொண்டு அவைகளை வெட்டி அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். லாரிகளுக்கு பெரிய லைட்டுகளைப் போட்டுக்கொண்டு வெட்டிக்கொண்டு போவதாக தெரியவருகிறது. எவ்வளவு திட்டங்கள் போட்டாலும் கூட திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போவதாக தெரிகிறது. இப்படி திருட்டுத்தனமாக போகாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். காடுகளிலிருந்து கிடைக்கிற செல்வத்தை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய அளவில் பாதுகாக்கவேண்டும். காட்டு இலாகாவிலிருந்து கொள்ளையடிப்பதை நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதை சொல்லிக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the Demand and opposing the cut motion, I would like to say a few words on the forest policy. The policy of the Government of India and the policy of this State Government is to have at least a third of the area under their jurisdiction under forests. But we are not having even one-sixth of the total area under forests. I need not tell hon. Members that forest is a most important source of wealth and if we do not concentrate our attention on forest development, we cannot increase our national wealth. Recently some experts from Western countries and the experts of our country discussed the forest policy at Dehra Dun. I am sure some useful formula would have been evolved at that conference. I hope our Minister will try to implement the recommendations made there and improve our forest wealth in all directions.

" The policy of our Government has been not to assign for cultivation purposes except assignment for temporary periods for kumri cultivation, lands needed for afforestation. But we have seen instances in Madurai and Salem where the ryots refused to vacate the lands given to them for kumri cultivation after the expiry of the lease period. As a result, a lot of trouble arose and the Forest Department had been helpless in the matter. After the lease period is over, the occupants should be summarily evicted. Otherwise we cannot improve our forest wealth. There are large extents of waste land available in our State for assignment. The Government are even now assigning such lands, and I am sure many more landless people will get such lands after the contemplated land reforms come into effect.

" In the Nilgiris, Kodaikanal and other hills, there is a large extent of arable lands on which the Forest Department could raise teak, wattle bark, lac, bluegum, etc. Though the Forest Department has been paying attention to the raising of these plantations,

8th March 1955] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

I submit that still greater attention should be paid and the area under these plantations should be further extended even though there may be objections to it. Wattle bark is very important and it is used on a large scale for tanning, for paper-making and for rayon industry in our State. I need not emphasise the importance of teak. Increasing teak production will go a long way in augmenting the revenues of our State. It is said that even in Nilambur Forests, whose teak is world-famous, there is scope for extending the area under teak plantation. Lac also is very important because it will earn dollars. Gramaphone plates and even electrical goods are manufactured from lac. So we should concentrate our attention on production of lac and improve lac industry.

"Forests are being denuded of bluegum trees and there has been illicit cutting. Complete failure of the monsoon for the last so many years is attributed to denudation of forests. Bluegum is used as firewood and also for rayon and paper industries.

"We must also pay great attention to the development of game sanctuary. I have seen the very good work done by the Department for the preservation of game sanctuary in Mudumalai Forests and other areas. Indiscriminate shooting of wild animals should be prohibited and strict measures should be taken to punish the offenders.

"Private forests, which have not been maintained properly, should be acquired by the Government under the Madras Preservation of Private Forests Act and more stringent rules should be made to punish those who violate the forest rules.

"I agree with my hon. Friend Sri K. Parthasarathy in his plea that some of the minor forests should be re-transferred to the control of forest panchayats. In my own district of Chingleput, some of these small forests were better managed when they were under the control of the forest panchayats. I request the Hon. Minister to re-transfer at least some of the minor forests to the control of forest panchayats.

"Some Members criticized the Vanamahotsava. But they themselves admitted that at least some percentage of the trees planted during the Vanamahotsava has survived. Vanamahotsava has done something very useful and we should continue to celebrate the festival. Our State will become self-sufficient in firewood and forest produce only if the people co-operate with the Government in the planting and preservation of trees.

"Though the Timber Transit Rules have been in force for a very long time, they have not been enforced in the Chingleput and South Arcot districts. In South Arcot, Chingleput and other places, most of the ryots bring the timber outside the limits and eke out their livelihood. Now, after the introduction of these rules, many ryots are put to much hardship with the result that there has been much of persecution by the forest officials. Permits 10-50 a.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [8th March 1955

are being sold and transferred from one hand to another and there seems to be no end to it. Recently, some of us have made representations to the Hon. Minister and I hope that he will pay his personal attention to this matter and see that so far as these two districts are concerned, these Timber Transit Rules are not enforced.

"So far as the roads in forest areas are concerned, they must be maintained properly. Otherwise, it is not possible for the department to have effective control. With these words, I resume my seat."

* SRI M. MANICKASUNDARAM :—" மன்ற உதவித்தலைவர் அவர்களே, காடு வளர்க்கும்போது கால்நடை அபிவிருத்தியையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காடுகளில் மரங்களை உற்பத்தி செய்யும் காலத்தில் வருமானம் வரக்கூடிய சவுக்கு மரங்கள் அதிகமாக வளர்க்கப்படுகின்றன. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ஆர். சி. டிவிஷன் மேற்பார்வையில் இருந்த காலத்தில் கொடுக்காப்புள்ளி போன்ற பல மரங்களை வளர்த்து வந்தார்கள். அதனால் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களிலுள்ள கால்நடைகள் மேய்வதற்கு அனுகூலமாக இருந்தது. காட்டிலாகாவை அபிவிருத்தி செய்வது என்ற நோக்கத்திலும் முக்கியமாக வருமானம் வரவேண்டும் என்பதற்காகவும் சவுக்கு உற்பத்தி செய்தால் வருமானம் வருகிறது என்பதைக் காண்பிப்பதற்கு சவுக்கு மரங்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். சவுக்கை வளர்ப்பதற்கு முதலிடம் கொடுத்து அதை பாதுகாத்து, ஐந்தாறு வருஷங்களான பிறகு வருமானத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதர மரங்களாகிய கொடுக்காபுள்ளி, கருவேல மரம் போன்றவைகளை அபிவிருத்தி செய்தால் கிராமத்திலுள்ள கால்நடைகளுக்கு மேய்வதற்கு உபயோகமாக இருக்கும். மரங்கள் அபிவிருத்தி அடைவதையும் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைவதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் எதில் அதிக பலன் அடையலாம் என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் சவுக்கைவிட கொடுக்காப்புள்ளி, கருவேல மரம் போன்ற மரங்களை அதிகமாக உற்பத்திச் செய்வதில்தான் அதிகமாக பலனடையலாம். பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்ட் வரவு செலவைத் தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அதை விட நாட்டின் க்ஷேமத்தைத்தான் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். விவசாயிகள் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும். விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால் கால்நடை அபிவிருத்தி அடையவேண்டும். கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்றால் அவைகளுக்கு மேய்ச்சல் பூமி இருக்கவேண்டும். இதனை கருத்தில் கொண்டு காடுகளை வளர்க்கவேண்டும்.

" காவேரி படுகைகள் இருக்கும் இடங்களில் சாதாரணமாக கிராமங்கள் பூராவும் நஞ்சை நிலங்களாகவேதான் இருக்கமுடியும். அங்கே கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இடமே இருக்காது. இருந்தாலும் ஏதாகிலும் புறம்போக்கு நிலங்கள்தான் இருக்கும். அந்த நிலங்களையும் கிராம வாசிகள் சாகுபடி செய்ய முன் வந்திருப்பார்கள். ஆகையினால் அம்மாதிரி காவேரி, அமராவதி போன்ற நதி பிரதேச படுகைகளில் சர்க்கார் முக்கியமாக சவுக்கு மரங்களை வளர்க்காமல் கொடுக்காப்புள்ளி மரங்களை வைத்து வளர்க்கவேண்டும். அங்கங்கே பல இடங்களில் அல்லது பேர் பாதி இடங்களிலாவது குறைந்த பட்சம் மாடுகள் மேய்வதற்கு புல் தரையாக இருக்கவேண்டும். அத்துடன் மரங்களும் வளர்க்கப்படவேண்டும். இதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

" தவிர காடுகளை பாதுகாப்பதற்கு என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் வாட்சர்கள் சாதாரணமாக பத்து அல்லது எட்டு மைலுக்கு ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அம்மாதிரி 8 அல்லது 10 மைலுக்கு

8th March 1955] [Sri M. Manickasundaram]

ஒரு நபர் நியமித்தால் அவரால் அந்த அளவை பாதுகாக்கமுடியாது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். எந்தெந்த இடங்களில் சாதாரணமாக காடுகள் இருக்கின்றனவோ அந்தந்த இடங்களில் தனியாக பிரத்யேகமான காவலன் இருந்தால்தான் அந்தக்காட்டை ஒழுங்காக பாதுகாக்கமுடியும். திருட்டுத்தனமாக காடுகளில் மரம் வெட்டி அழிந்து விடுகின்றது என்றால் அதற்குக்காரணம் அங்குள்ள காவலர்கள் கம்மியாக இருப்பதுதான். அத்துடன் அந்த காவலர்களும் அப்படி அப்புறப்படுத்துகிறவர்களுக்கு உடந்தையாக இருப்பார்கள் என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"சாதாரணமாக காவலர்களுடைய சம்பளம் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக திருட்டுத்தனமாக வெட்டிக்கொண்டு போகிறவர்களுடன் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளக் குறைவுடன் பல இன்னல்களும் இருப்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன். அதனால் காடுகளுக்கு சமீபத்திலேயே அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் காட்டை ஓரளவு பாதுகாக்கமுடியும். அதனால் காடுகளும் அபிவிருத்தி அடைய முடியும். அதை விட்டு 10 அல்லது 20 மைலுக்கு ஒருவரை நியமிப்பதால் அவர்களால் காடுகளை பாதுகாக்கமுடியாமல் போகிறது. அதனால் மரங்களும் அப்பறப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்தந்த பிரதேசங்களுக்கு ஏற்றவாறு மேய்ச்சல் தரை ஒதுக்கி அங்கங்கே காடுகள் வளர்க்கவேண்டும். அப்படி காடுகள் இருக்கும் இடத்தில் பேர் பாதியாவது மாடுகள் மேய்வதற்கு இடம் ஒதுக்கவேண்டும். இம்மாதிரி வளர்த்தால் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

"காவேரி ஆற்றின் ஓரங்களில் நாணல்களை வளர்க்கவேண்டும். அப்படி வளர்க்காவிட்டால் பக்கங்களிலுள்ள மரங்களை வெள்ளம் வரும் காலத்தில் அடித்துக்கொண்டு போய்விடும். கரைகளையும் அறுத்துவிடும். கரைகளை அறுத்துக்கொண்டு போய் மரங்களையும் அடித்துக்கொண்டு போய் விடும். பக்கங்களிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரியான விஷயங்களைக் கருத்தில்கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் மாடுகள் மேய்வதற்கு முக்கியமாக இடம் ஒதுக்கவேண்டும். வருஷந்தோறும் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Deputy Speaker, a sophisticated boy asked an aged man of 84 years why he was planting a young mango plant. The man in his wisdom said that he was enjoying not the fruits of the trees which he had planted. This civilized Government do not seem to follow the example of the old man. Otherwise they could have made more substantial progress in the field of forestry in these areas. I am told that it is penal in Japan for one to cut a tree unless he plants two in its place. I wish that there is some such law in our country and it is strictly enforced. As has been observed by some hon. Member, in a tropical country like ours, we want a third of the area under 'forests'. Planning is necessary for substantial achievements in any field but it is indispensable in the field of forests. It requires not only a Ten-Year Plan but a 25 or 50-Year Plan, because results can be achieved only from a long range policy. Even the sum of Rs. 50 lakhs intended to be used under the Five-Year Plan for the development of forests remains to be spent. It is criminal, Sir, to neglect our forest wealth in this fashion. 11-00 a.m.

"Now, there is a certain amount of conflict between our programme to bring more and more waste lands under cultivation and at the same time our programme to increase our forest wealth.

[Sri M. Narayana Kurup] [8th March 1955

In order to have a clear-cut policy, we must first of all have clear survey of waste lands as well as lands which can be utilized for afforestation. No doubt, science can create controlled climatic conditions for the growth of vegetables and things like that to a limited extent. But in the region of forests, we have to choose such regions wherein Nature has provided facilities for the growth of forests. In this connection, I would like to quote an instance in Malabar which would be a surprising revelation to hon. Members. In Malabar the various forest regions are mostly in the hands of private janmies or landlords. Since 1939, the Government were in possession of an estate called Koothali Estate which has an area of 47,000 acres in extent. Recently when a Member of the Revenue Board went to investigate into this question, he was surprised to find that he had no data and that the whole area was unsurveyed. It is a region which may be very fruitfully utilised for afforestation and actually the Government, in between 1948 and 1950, had such an idea when it was under the control of the Forest Department. Subsequently this estate came again under the control of the Revenue Department. These facts show that the Government have no policy at all. Otherwise, they would have surveyed the whole area and allocated areas for 'afforestation purposes' and areas for cultivation purposes. As a first step, the Government should conduct such a survey and demarcate the different areas so that to-day or to-morrow it can be utilized for that purpose. Instead of leaving things as they are, they should adopt a long-range policy in these matters.

"Sir, it is not settled at the highest level whether Forests have any influence on the rainfall or not. But nonetheless it has been definitely proved that in moulding climatic conditions forests play a very important part. Therefore, it is a very grave matter for our country that the maximum area provided for the forests should be achieved at least in the course of a long period. I have no quarrel with those organising Vanamahotsava celebrations. What I have found is that though during Vanamahotsava celebrations trees are planted in the compounds of Government offices every year, we do not find very much of the trees planted in the previous years. Once a newspaper published that the official news of the casualties of the German Army exceeded the whole of the German population and for publishing that, that newspaper was banned. Similarly, I do not know if all the trees planted during Vanamahotsava celebrations in each district in every year are taken into account there would be sufficient space for all these trees to grow. Sir, we must take up this matter more seriously, apart from having Vanamahotsava celebrations. These forests are also very essential for production of green manure.

"With regard to reserve forests, I wish to refer to one point. There are certain areas in reserve forests which may be useful for cultivation. If we allow such areas for cultivation purposes, such a policy is opposed to the beneficial interests of the forests. Once

8th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

a man enters a forest and squats himself there, for cultivation purposes, he will always have a tendency to widen the area under cultivation by cutting trees, etc.''

DEPUTY SPEAKER :—'' The hon. Member has got only one minute more.''

* SRI M. NARAYANA KURUP :—'' We have been asking the Government to tone up the administration of the Forest Department. Forest Department is one of the departments where toning up is not only necessary but also indispensable. In our district, we had a Collector who was formerly the Conservator of Forests. He was an efficient officer in the administration of the Forest Department. He wanted to enforce strictly the provisions of the Madras Preservation of Private Forests Act. But what was his fate? His decision was summarily superseded by the Government and to protect his honour, he was compelled or he naturally took leave for a time and went away . . .''

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—'' It is very wrong for the hon. Member to presume that some particular officer was compelled to get out of his charge.''

* SRI M. NARAYANA KURUP :—'' He took leave immediately after the decision of the Government and as the Hon. the Revenue Minister said, ' it was the crow sitting and the fruit falling ' . . .''

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—'' The officer concerned applied for leave long before the incident took place.'' 11-10 a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—'' Whatever it be, the material point here is not the officer taking leave, but we throw away all our national policies when the protest comes from vested interests. So, any person who takes a contract for a thousand rupees would remove trees worth Rs. 10 thousand or even 10 lakhs. There have been special reports in papers how with the connivance and assistance of officers trees worth lakhs of rupees are cut and removed in the Estate mentioned by me, namely, in the Perambara area. I request the Government to overhaul the machinery, to remove the provisions in the law where it is found defective and to enforce strictly the salutary provisions of the existing law.''

DEPUTY SPEAKER :—'' Sri Madhavan Nambiar will now speak. The hon. Member should finish his speech within five minutes.''

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—'' മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, ഏററവും അധികം വരവുള്ളതും ഏററവും ചെലവു കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറാണ് ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ്. പക്ഷെ ഒന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലയാളത്തിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. ''കാട്ടിലെ മരം, തേവരുടെ ആന, വലിയെടാ വലി'' എന്ന്. അതുപോലെയാണ് വനസംരക്ഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്നു ഗവർമ്മേണ്ടിൻെറ മനോഭാവം. ഗവർമ്മേണ്ടിൻെറ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് പുതിയപുതിയ

[Sri K. Madhavan Nambiar] [8th March 1955

നികുതിയെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നതിനു പകരം വനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ആദായം എടുത്തുകൊണ്ടു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ! വനങ്ങളെ ശരിക്കു സംരക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രണ്ടു തരത്തിലുള്ള മെച്ചമുണ്ട്. ഒന്നു പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുള്ളതും മറ്റൊന്നു പരോക്ഷമായിട്ടുള്ളതും. പലതരത്തിലുള്ള വിലപിടിച്ച വനവിഭവങ്ങൾ കിട്ടുന്നു എന്നുള്ളതാണ് പ്രത്യക്ഷമായ ഗുണം. പരോക്ഷമായി വനങ്ങൾ കാലാവസ്ഥയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. മഴയ്ക്കു കാരണമാകുന്നു. മണ്ണരിച്ചുപോകുന്നതിനെ തടയാനും വനങ്ങൾ ഉപകരിക്കുന്നു. ഇതിനുംപുറമെ വനങ്ങളിലുള്ള ഇലകളും മററും ചീഞ്ഞടിഞ്ഞു വളം ഒലിച്ചുവന്നു കൃഷിക്കുപയുക്തമാകുന്നു. വനങ്ങളിൽനിന്നു എണ്ണമററ വിഭവങ്ങൾ നമുക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വഴിലവളം കിട്ടുന്നു. പല തരത്തിലുള്ള മരുന്നുകൾ കിട്ടുന്നു. മലബാറിലെ വനങ്ങളിൽ ധാരാളമായുള്ള അമൽപ്പൊരി രക്തസമ്മർദ്ദത്തിനും ഭ്രാന്തിനും വളരെ വിശേഷപ്പെട്ട ഔഷധമാണെന്ന് ഈയിടെ ഒരു ചോദ്യത്തിന്നുത്തരമായി ബഹു: മന്ത്രിതന്നെ പറയുകയുണ്ടായി. തീപ്പെട്ടിവ്യവസായത്തിനാവശ്യമുള്ള വെള്ളമരം ഇവിടെ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകാത്തതുകൊണ്ടു ഇന്ന് പുറത്തുനിന്നു ഇറക്കുമതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഈ മരം രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലംകൊണ്ടു ധാരാളം വളരുന്നതാണ്. ഇവിടെത്തന്നെ ആവശ്യംപോലെ നട്ടു വാക്കാൻ സാധിക്കും. അതിൽനിന്നു നല്ല ലാഭവും കിട്ടും. കാട്ടിലെ മൃഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അതും നല്ലൊരു വരുമാനമാർഗ്ഗമാണ്. ആനകളെ പിടിക്കുന്നതു വളരെ ആദായമുള്ള ഒരേർപ്പാടാണ്. മററു മൃഗങ്ങളേയും വേട്ടയാടി തോല് എടുക്കാവുന്നതാണ്. മുളകൾ, ചൂരലുകൾ തുടങ്ങിയവയിൽനിന്നും നല്ല വരുമാനമുണ്ടാക്കാം.

"വനസംരക്ഷണനിയമം വനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനല്ല നശിപ്പിക്കാനാണ്" ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. സ്വകാര്യവനങ്ങളെയെല്ലാം ഗവമ്മേണ്ട് ഏറെറടുത്തു ശരിയായി സംരക്ഷിച്ചാൽ നല്ലൊരു വരുമാനം അതിൽനിന്നു ലഭിക്കും. മുതലാളിമാരെ ഇക്കൂംപോലെ മരം മുറിച്ചു കൊള്ളനടത്താൻ അനുവദിക്കുകയും വല്ല സാധുക്കളും പുനം കൊത്തുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ പേരിൽ കേസ്സ് ചാർജ്ജ് ചെയ്തു ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു നയമാണ് ഗവമ്മേണ്ട് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഇന്നയിന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇത്രയിത്ര ഏക്കർ റിസർവ്വ് ഫോറസ്റ്റാണെന്നും, ഇന്നയിന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കാട്ടുവകുപ്പിടിപ്പിക്കണമെന്നും ഒരു ക്ലിപ്തമായ അനുപാതത്തിട്ടു ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഇന്നുള്ള കാടുകൾപോലും നശിക്കുന്നതാണിടയുള്ളതു്. അങ്ങനെ വ്യക്തമായ ഒരു രീതിമാനം ഗവമ്മേണ്ട് എടുക്കുമെങ്കിൽ ഗവമ്മേണ്ടിനും ജനങ്ങൾക്കും അതുകൊണ്ടു വലിയ ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നും ഇന്നു വനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തൊഴിലാളികൾക്കും ഒരു സംരക്ഷണം അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുമെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിന്താങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, let me at the outset congratulate the hon. Gentleman, Sri Gopalan Unni on the great speech he made emphasising the importance of the forest wealth for us. Sir, getting himself into the thick of the forest, he naturally got poetic and he dealt with the importance of the forest wealth and the need to preserve that valuable wealth in an impassioned speech. Sir, the hon. Member sitting opposite to me got philosophic when he wanted to emphasise and impress on the Government . . ."

11-15 a.m. SRI S. SWAMIKANNU :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் தமிழிலேயே பதில் சொன்னால் நல்லது. தமிழிலேயே சொல்லும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பெரிய பிரசங்கமொன்று நிகழ்த்தினார்கள். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகின்றேன். காடு எவ்வளவு சிறந்த தொரு செல்வம் என்பதை அவர் வற்புறுத்திப் பேசினார். காடுகளிலே

8th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தான் கவிகள் உண்டானார்கள். பெரிய தத்துவ ஞானிகள் உண்டானார்கள். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் காட்டுச் செல்வத்தின் அருமையைப்பற்றி சிந்திக்கும்போது அவர்களே ஒரு கவியாக மாறி ஒரு காவியத்தை நமக்கு அளித்தார்கள்.

"என் எதிரிலே உட்கார்ந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உயர்ந்த ஒரு தத்துவத்தை நமக்கு விளக்கினார்கள். இங்கு பேசிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒருவர் நீங்கல் இல்லாமல், காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பது பற்றியும், அதைப் பாதுகாப்பதின் அவசியத்தைப்பற்றியும் பேசினார்கள். சில சமயங்களில் எதிர்க்கட்சியினர் அபாண்டமாகக் குறை கூறினால் வருத்தம் வரலாம். அரசியல்வாதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் தயாராய்த்தான் இருக்கவேண்டும். என் எதிரே உட்கார்ந்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் 'ஏதோ vested interest க்கு உடன்பட்டார்கள்' என்று ஆதாரமில்லாத ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்துவது தவறு.

"பொதுவாக, இந்த விவாதத்திலே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. காட்டுச் செல்வத்தை மேன்மேலும் வளர்க்கவேண்டும் என்பதுதான் நான் உறுதியாக அனுசரித்து வருகின்ற கொள்கை. மழை பெய்வதற்கு காடுகள் உபயோகமாக இருக்கின்றன என்பது ஒருபுறமிருக்க, நாம் எல்லோரும் எதிர்பார்க்கின்ற கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு காட்டுச் செல்வம் மிகவும் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. பலவகைகளிலே காட்டுச் செல்வம் மிகவும் அருமையானது. ஆகவே, இப்பொழுதிருக்கின்ற காடுகளை மேலும் வளர்ப்பதற்கு இந்தப் பிராந்தியங்கள் பயன்படும் என்று சொன்னாலும் நிலமில்லாதவர்களுடைய நிலை மிகவும் அனுதாபத்துடன் அவசரமாக கவனிக்கப்படவேண்டியதுதான். 'எனக்கு நிலம் இல்லை; மரங்களை வெட்டி விவசாயம் செய்ய என்னை அனுமதிக்க வேண்டும்', என்று ஒருவர் கேட்டால், நான் பரிசீலனை செய்வது என்னவென்றால், மேலும் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு இவைகள் பயன்படுமா, அப்படிப் பயன்படும் என்று சொன்னால் அந்தக் காடுகளை அழித்து விவசாயத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய உறுதியான கொள்கை. அதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரவளித்தது எனக்கு மிகுந்த திருப்தி. ஆனால், வெளியேவுள்ளவர்கள் புகார் சொல்வார்கள். அடிக்கடி என்னிடமும் புகார்கள் வருகின்றன. நிலமில்லாதவர்களுக்கு காடுகளை அழித்துக் கொடுத்துவிடுங்கள், காட்டினால் ஒருவித பிரயோஜனமும் இல்லை என்று என்னிடம் வந்து சொல்வதை நான் அனுதாபத்துடன் கவனிப்பதுண்டு. மதுரையிலும், இன்னும் சில இடங்களிலும் 'ரிசர்வ்' காடுகளிலே சேர்ந்திருக்கிற பிராந்தியங்களாக இருந்தாலும் காடு வளர்ப்பதற்குப் பயன்படாது என்று ஏற்படுகிற இடங்களையெல்லாம் நான் அவைகளை விவசாயத்திற்கு நிரந்தரமாக 'அசைன்' செய்வதற்கோ, இருபது ஆண்டுகளுக்காவது 'அசைன்' செய்து பயிர்செய்வதற்கோ அனுமதித்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஆனால்; நிலமில்லாதவர்கள் எப்படியிருந்தபோதிலும் தங்களுக்கு விவசாயத்திற்காக கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவில் நிலமில்லாதவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை என்னை வற்புறுத்திக்கேட்டார்கள். ஒன்றிரண்டு கனம் அங்கத்தினர்களும் கூட சேர்ந்துதான் கேட்டார்கள். 'நான் காட்டிலாகாவைக் கலந்து பரிசீலிக்கின்றேன்' என்று அவர்களிடம் சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், 'காட்டிலாகாவைக் கேட்டுப் பிரயோஜனமில்லை, நீங்களே செய்யுங்கள்' என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். 'நான் எப்படிச் செய்வது ?' என்று அவர்களிடம் சொன்னேன். காட்டிலாகா அதிகாரிகளையும் நான் இதைப் பற்றி கேட்டேன். 'அந்தப் பிராந்தியத்தில் இப்பொழுது விலையுயர்ந்த சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன, எப்படி அவைகளை அழித்துவிட்டு கொடுப்பது' என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குப்பிறகு என்னிடம் வந்திருந்த நண்பர்களைக் கேட்டதற்கு 'ஆம்' என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். மறுக்கவில்லை.

"ஆகவே, காட்டுச் செல்வத்தை பாதுகாப்பது மட்டுமில்லாமல் மேலும் மேலும் அதை வளர்க்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை ஆதரித்து எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்த விவாதத்திலே பேசியது, நான் உறுதியாக

[Sri M. Bhaktavatsalam] [8th March 1955

அனுசரிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு பெரிய ஆதரவு கொடுப்பதாக இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

" மற்றதற்கெல்லாம் திட்டங்கள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் காட்டுச் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு ஒரு திட்டம் இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குப்ப் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களெல்லாம் வருவதற்கு முன்பே காட்டிலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் 'Working plan' ஒன்று இருந்து வருகிறது. ஒரு பக்கத்திலே பிராந்தியம் பிராந்தியமாக பரிசீலனை செய்கின்றார்கள். மேலும், காடுகளை regenerate செய்யவேண்டுமா, de-reserve பண்ணிவிடலாமா என்ற விஷயங்களைப்பற்றி பிரத்தியேகமாக கவனிக்க ஒரு 'Development plan' எற்கெனவே இருக்கிறது. இந்த இலாகா ஒன்றில் தான் இம்மாதிரி 'பிளான்' இருக்கிறது.

" இருக்கின்ற காடுகளைப் பாதுகாத்தால் போதும் ; 'மழைபெய்து தானாக காடுகள் வளரவேண்டுமேயொழிய, நாம் வளர்ப்பது என்பது விரயம்', என்று மற்றொரு அங்கத்தினர் சொன்னார். அடியோடு இல்லை யென்று நான் சொல்லவில்லை. மேலும் ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல் தேசீய காட்டுக்கொள்கையிலே நிர்ணயித்திருப்பது என்னவென்றால், நமது நாட்டிலுள்ள நிலப்பரப்பிலே மூன்றிலொரு பங்கு காடாக இருக்க வேணடும். ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் காட்டின் நிலப்பரப்பு ரொம் பவும் குறைவாக இருக்கிறது. 8,000 சதுர மைல் விஸ்தீரணத்தில்தான் நமது ராஜ்யத்தில் காடுகள் இருக்கின்றன. 10,000 சதுர மைல் என்றது ஆந்திர ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப்பின் போய்விட்டது. ஆகவே, நமக்குக் காட்டுச் செல்வம் போதவே போதாது. அதை விருத்தி செய்துதான் ஆகவேண்டும். விருத்திசெய்யவும் முடியும். அந்த எண்ணத்துடன்தான் ஜமீன் பிராந்தியத்திலுள்ள காடுகளையும், பஞ்சாயத்து காடுகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது அதிலே கவனமும் செலுத்தி வருகிறது.

" நான் அனுசரிக்கப் பார்க்கும் கொள்கை என்னவென்றால், காடுகளை விருத்தி செய்யும்போது விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான கால்நடை களுக்கு மேய்ச்சல் வசதியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதே. ஆகவே, மேய்ச்சல் வசதியைப் பெருக்குவதையும் கிராமங்களிலேயுள்ள ஜமீன் அல்லது பஞ்சாயத்து காடுகளை வளர்ப்பதையும் ஒன்றோடொன்று இணைத்துச் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம் ; அதுவேதான் என்னுடைய கொள்கை.

" படுகைகளிலே சவுக்குகளை நடுகிறார்கள் ; இதனால் அதிக வருமானம் வரலாம், ஆனால் மேய்ச்சல் வசதிக்குகந்த சில மரங்களை வைத்து புல் வளர வசதி செய்யக்கூடாதா ? என்று கரூர் தொகுதியைச்சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மாணிக்கசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்த யோசனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதுதான் என்னுடைய எண்ணமும்.

" இன்னும் 'Kumri cultivation' என்று நடக்கிறது. அதனுடைய தன்மையை உணராதவர்கள் புகார் சொல்கிறார்கள். காடு களுக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் ஏழைகள் விவசாயம் செய்துகொள்ள லாம் என்பதுதான் 'கும்ரி விவசாய முறை'. ஆனால், ஏதோ விவசாயம் செய்கிறோம் என்று சொல்லி வாங்கிக்கொண்டபிறகு, அங்கேயுள்ள மரங்களையெல்லாம் இஷ்டம்போல் வெட்டி, அந்த முறையில் விவசாயம் செய்யவில்லையென்றால் அவர்கள் அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மேலும் மேலும் காடுகளை வளர்க்கவேண்டும், கும்ரி விவசாய முறையிலும் பல ஏழை விவசாயிகள் பலன் அடையவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம்.

8th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"இப்பொழுது சிறிய கிராமங்களிலுள்ள காடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகமாக மரங்களை வளர்க்கவேண்டும். கிராம மக்களுக்கு அன்றாட வாழ்க்கைக்குத்தேவையான சிறிய மரங்கள், கால்நடைகளுக்குத் தேவையான பச்சைத் தழைகள் இவைகளெல்லாம் காடுகளிலிருந்தே கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன்தான் திட்டம் போடுகிறோம்.

"கிராமக் காடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் 1953–54-ம் வருஷத்தில் விறகுக்குகந்த மரங்கள் (fuel species) 7,978 ஏக்கராக்களில் நடப்பெற்றன. 1954-55-ல் 14,382 ஏக்கராக்களாக அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. 1955-56-ல் 18 ஆயிரம் ஏக்கராவரையில் இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லையென்று சொல்வதில் நியாயம் இல்லை.

"பெரிய ரிசர்வ் காடுகளிலிருந்துதான் அதிகமாக வருமானம் வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. கே. டி. ராஜு அவர்கள், தீக்குச்சித் தொழிலுக்கு வேண்டிய மரங்களை (Hard wood)ஐ காடுகளில் வளர்க்கவேண்டுமென்றும், சிறு குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர் களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். பெரிய முதலாதலி களுக்குக் கொடுத்தால் பெரிய தொழில்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறதே யொழிய சிறிய குடிசைத் தொழில்களுக்குப் பயன்படவில்லை. எப்படி யும் ஏலத்தில்தான் விடவேண்டும். ஏலத்தில் விடவில்லையென்றால் புகார் ஏற்படும். சிறிய சிறிய யூனிட்டாக ஏலத்திற்கு விட்டு, சிறிய கைத்தொழிலுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்பதுதான் நாங்கள் அனுசரித்து வருகின்ற முறை. ப்ளைவுட் இண்டஸ்ட்ரீஸ்-க்கும் இம்மாதிரி soft wood, hard wood மரங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. ப்ளு கம் மரம் யூகலிப்டஸ் தைலம் தயாரிப்பதற்கு உதவுகிறது. ஆவார மரங்கள் (wattle trees) தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கு (tanning industry) உபயோகப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் தேவைகளுக்கும், ரயில்வேக்கும் தேவையான மரங்கள் ரிசர்வ் காடுகளில் இருக்கவேண்டும்.

"1954–55-இல் ப்ளு கம் (blue gum) 750 ஏக்கராக்களிலும், ஆவார 11-25 a.m.
மரம் 1,050 ஏக்கராக்களிலும், 'சாப்ட்' மரம் 900 ஏக்கராக்களிலும் புதிதாக வைக்கப்பட்டன. 1955-56-ல் ஆயிரம் ஏக்கராக்களில் ப்ளு கம் மரமும், 1,500 ஏக்கராக்களில் ஆவார மரமும், 1,000 ஏக்கராக் களில் 'சாப்ட்' மரமும் புதிதாக வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக் கிறது.

"அடுத்தபடியாக, மண் அறிப்புத் தடுப்பு வேலை (soil conservation) காடுகளில் மிகவும் முக்கியமான திட்டமாகும். மேட்டூரைப் பார்த்தாற்போல் சிறிய மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கு ஒன்றுமே இல்லாமல் இருந்தது. அங்கெல்லாங்கூட இரண்டாயிரம் ஏக்கராக்களில் செடிகளை வைத்து அந்த நீர்த்தேக்கத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அவ்வேலை நடை பெற்று வருகிறது. காடுகளிலிருந்து உற்பத்தியாகின்ற மரங்களின் விவரம் பின்வருமாறு :—

	டன்.
'ஹார்ட்' உட் (hard wood)	35,000
சாப்ட் உட் (soft wood)	5,000
சந்தன மரம்	900
விறகுக்கு உபயோகப்படும் மரங்கள்	90,000

"ஹார்ட் உட் மரம் 53 லட்ச ரூபாய்க்கும், சாப்ட் உட் மரம் 3 லட்ச ரூபாய்க்கும், சந்தன மரம் 24 லட்ச ரூபாய்க்கும், விறகுக்கு உபயோகப் படும் மரங்கள் 14 லட்ச ரூபாய்க்கும் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன.

"டேராடூனிலுள்ள Forest Research Institute-ல் ஆவார மரங்களி லிருந்து பல்ப் எடுத்து, காகிதத்தொழில் செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் இதுவரை இல்லாத newsprint காகிதம் கூட செய்வதற்கு சாத்தியம் ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [8th March 1955

இதற்கென pilot plant-ஐ நீலகிரியில் நிறுவுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலும் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இதை எவ்வளவுதூரம் விரிவு படுத்தலாம் என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

"வரவு செலவைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். 1953-54ல் வரவு 122 லட்ச ரூபாயும், செலவு 76 லட்ச ரூபாயும், மீதம் 46 லட்ச ரூபாயுமாக இருந்தது. ஆனால், 1954-55-ல் வருமானம் 145 லட்ச ரூபாய். செலவு 66 லட்ச ரூபாய்தான். மீதம் 79 லட்சம் ரூபாய். இதுதான் வரவு செலவுக் கணக்கு.

"இம்மாதிரி எந்தெந்த வகைகளில் காடுகளை வளர்க்கலாம், விருத்தி செய்யலாம், எப்படி விஸ்தரிக்கலாம் என்றெல்லாம் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. அங்கத்தினர்கள் பல குறைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். அவைகளையும் கவனித்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம்.

"அடுத்தபடியாக லஞ்ச ஒழிப்பைப்பற்றி சொன்னார்கள். லஞ்சம் இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. லஞ்சத்தை அகற்றவேண்டிய அவசியத்தை நான் உணராமல் இல்லை; அந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தாமலும் இல்லை. ஆனால், அதை ரொம்ப மிகைப்படுத்தி டிபார்ட்மெண்டை அடியோடு குறைவுபடுத்திச் சொல்வது நாம் எதிர்பார்க்கும் பலனைத்தராது. லஞ்சத்தை ஒழிப்பதற்கு சம்பளத்தை உயர்த்தினால்மட்டும் போதாது. அதிகமாக சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதே இல்லை என்றும் சொல்லிவிடமுடியாது. ஆனால், எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமாக வேண்டியது பொதுமக்களுடைய ஆதரவு. லஞ்சம் கொடுப்பது தவறு என்ற ஒரு விழிப்பு பொதுமக்களிடையே தோன்றவேண்டும். அத்தகைய ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் மிகவும் கோருகின்றது.

"புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் சில குறைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். புதுக்கோட்டையில், தான் காட்டிலாகா மந்திரியாக இருந்தபொழுது எவ்வாறெல்லாம் காடுகளை வளர்க்க அவர் முயற்சி செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு அனுபவம் உடையவர்களுடைய அனுபவமும் எனக்கு வேண்டும். இன்றைய தினம் இங்கு பேசினார்களேதவிர, குறைகளை என்னிடம் எடுத்துச்சொன்னால் வேண்டியதைச் செய்ய நான் எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கிறேன். அவர்களுடைய யோசனைகளையும் ஏற்று பயன்படுத்திக்கொள்ள மந்திரிகள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு மந்திரியாயிருந்தபோது காடுகள் எப்படி இருந்ததோ தெரியாது. முன்பு காடுகளிலிருந்து திருட்டே அடியோடு இல்லையென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுதும் அதே புதுக்கோட்டை மக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்குவேண்டிய ஆதரவு பொதுமக்களிடமிருந்து வரவேண்டும்.

"இன்னும் பிரைவேட் காடுகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். நீலாம்பூர் காடுகளின் உரிமையைப்பற்றி வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரித்த கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதையும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

"கோயிலகத்திலுள்ள காடுகளை நியாயமான விலைக்கு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க அங்குள்ளவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்களென்றும், அரசாங்கம் இன்னும் ஏன் 'offer' கொடுக்கவில்லையென்றும் கேட்டார்கள். இந்த வகையில் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. கனம் அங்கத்தினரின் உதவியைக்கொண்டு நியாயமான விலைக்கு வாங்கலாம் என்றுதான் நினைக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். மலையாளப் பிராந்தியத்தில் உள்ள பிரைவேட் காடுகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும். அது தேசீய சொத்து. அதைத் தனி நபர்களிடம் விடுவது சரியல்ல. இதற்கெல்லாம் உடனே பணம் கொடுக்க கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எதிர்ப்பார்கள். அதனால், இதில்

8th March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அவர்களுக்கு அனுதாபம் கிடையாது என்று சொல்வதற்கில்லை. பண வசதி இல்லாததால்தான் அவ்வாறு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அங்குள்ளவர்கள் 'பணம் வேண்டாம், பாண்டுகள் (bonds) கொடுத்தால்கூட போதும்', என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். அவர்கள் கோரும் தொகையை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. ஆகவேதான் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகிறது.

"இன்னும் காட்டிலுள்ள மிருகங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றியும் சொன்னார்கள். அதுவிஷயத்திலும் கவனம் செலுத்துகின்றோம். அதற்கென தனியாக ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

"வன மகோற்சவத்தினால் ஒன்றுமே பிரயோஜனம் இல்லையென்று வேடிக்கையாகப் பேசலாம். ஆனால், கவனித்துப் பார்த்தால்தான் உண்மை நிலைதெரியவரும். நான் சட்டசபையில் அவ்வப்போது எவ்வளவு மரங்கள் போய்விட்டன, எவ்வளவு மரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கின்றேன். பரிகாசமாகப் பேசுவதால் பயனில்லை. நல்லமுறையில் இதை நடத்துவதற்கு எல்லோருடைய ஆதரவும் தேவை.

"டிம்பர் டிரான்ஸ்போர்ட் விதிகளை தளர்த்தவேண்டுமென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். சொந்த நிலத்திலிருந்து மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போகிறவர்கள் ஒரு பெர்மிட் பெறவேண்டும். ஏனென்றால், ரிசர்வ் காடுகளிலிருந்து மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அதற்காக இந்த நிபந்தனை இருக்கிறது. இதன் அவசியத்தை எல்லோரும் உணரவேண்டும். ஆனால், இது பலருக்கு இம்சையாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்த விதத்திலே இந்த விதிகளை மாற்றியமைப்பது என்றுதான் நாங்கள் தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

"மாடுகள் மேய்ச்சல் விஷயத்தில் ஒரு பிராந்தியத்தில் இத்தனை மாடுகள்தான் மேயலாம் என்று இருக்கிறது. மாடுகளுடன் மனிதர்களும் போகிறார்கள். ஓரளவுக்கு நிபந்தனை இல்லையென்றால் காடுகளைச் சரிவர பாதுகாக்கமுடியாது."

DEPUTY SPEAKER :—"How much more time will the Hon. Minister take ?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Just a minute or two more.

"கூப் கட்டிங் எதற்கு என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இதனால் ஓரளவு மரங்களும், காடுகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன என்றாலும், காடுகளில் கூப் வெட்டாமல் இருக்கமுடியாது. கூப் எடுப்பதால்தான் காடுகள் அழிந்துவிடுகின்றன என்று சேலம் அங்கத்தினர் கனம் எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். மரங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் விறகும் வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் இவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு பிளான் போட்டுக்கொண்டு, பிறகு அதற்கு ஏற்றவாறு செய்ய திட்டமிடவேண்டும். இப்போது நடைமுறையில் செய்யப்படுவதில் தவறுகள் இருக்கலாம். அந்தத் தவறுகளைப் படிப்படியாக போக்கவேண்டுமேயொழிய, அவைகளை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதில் பயன் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே இவ்வளவு பேராதரவு அளித்த கனம் அங்கத்தினர்கள், இனிமேலும் ஆதரவு அளித்து இந்த காட்டுச் செல்வத்தை மேலும் மேலும் வளர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு தங்களுடைய பரிபூரண ஆதரவைக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதோடு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும், இதை ஓட்டுக்குவிட மேலும் வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்." 11-35 a.m.

[8th March 1955

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" The Hon. the Minister has made a very good speech and we welcome the speech he made in Tamil. But we would request him, Sir, to have the speech translated in Malayalam and Kannada and printed and supplied to the Members from the West Coast at some future time."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I shall be glad to invite my Malayalam and Kannada friends who have not been able to follow my Tamil speech to meet me and I am prepared to address them separately, even in this chamber itself, at some convenient time. I shall address them in English."

DEPUTY SPEAKER :—" Does the hon. Member, Mr. K. C. Gopalan Unni, withdraw his cut motion? "

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I withdraw my cut motion, Sir."

The cut motion was by leave of the House withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—" I shall now put the Demand to vote. The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 67,62,300 under Demand IV—Forest Department.' "

The motion was carried and the grant was made.

(2) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(3) DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' *That the Government be granted a sum not exceeding Rs.* 1,90,11,200 *under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.*' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, last time it was pointed out that whenever any Demand was moved by the Hon. the Minister in charge of it, a statement explaining the policy of the Government should be made. The practice was consistently followed and I do not know why it was given up this time."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I did make a speech last time when I moved the Demand explaining the policy of the Government. But several hon. Members complained that I was taking away their time by making an unnecessarily long speech. Apart from that, there is no change in the policy of the Government already enunciated last year. Therefore, I do not choose to take the time of the House. Whatever I have to say, I shall say at the end. If there is any question of policy involved in the discussion, I shall enunciate our policy also with regard to such questions."